

B U T L L E T Í
DEL
F O M E N T
DE LES ARTS
DECORATIVES

ABRIL 1935

El vostre aparell
de cinema familiar
ha d'ésser

Distribuidor
per a Espanya
i Colònies:

Germà Ramon Cortès

Passeig de Gràcia, 78

Telèf. 78.662

Barcelona

paillard
BOLEX

La gran marca mundial.

Fabricació suïssa d'alta precisió.

Mono-Film 9 $\frac{1}{2}$ i 16 m/m.

Bi-Film 9 $\frac{1}{2}$ i 16 m/m.

250 - 400 i 500 wats.

Funcionament ultra silenciós.

Màxima fixesa en la projecció.

BUTLLETÍ

DEL

FOMENT DE LES ARTS DECORATIVES

DIRECTOR: JOSEP MAINAR — REDACCIÓ: AVINYÓ, 30, PRINCIPAL. — TELÈFON 24325

Any I

Barcelona, Abril del 1935

Núm. 4

La inauguració dels Cursets Monogràfics de Tècniques de la Decoració que tingué lloc al nostre estatge el dia primer de març fou la confirmació de l'encert d'ofertir en un cicle complet el conjunt de tècniques i de matèries emprades en la decoració, en aquests temps en què el procés evolutiu que han sofert es troba força desenrotllat i hom no preveu encara llur rendiment definitiu, ni el nombre infinit de recursos que possibiliten.

Estem satisfets de l'èxit de matrícula que ha estat obtingut, puix que palesa com l'intent de produir un interès vers uns oficis i unes tècniques entre arquitectes, i decoradors, i professionals diversos dels distints oficis del ram, era promogut en moment oportú i en un medi àvid de coneixements. El desenrotllament dels curesats celebrats el mes passat, i que han estat dedicats a la Fusteria i als Estucs, no sols ha demostrat evidentment el que deixem expressat, sinó que els ensenyaments que es desprenen d'aquestes lliçons que ja han estat celebrades, vénen resultant d'un valor molt estimable fins per als més assabentats.

Transcorregudes només unes lliçons del programa general dels cursets, hom pot treure'n des d'ara una falaguera conclusió: Convindrà repetir la celebració d'aquests amb la mateixa tònica, però a la recerca, en cada oportunitat, de tots aquells sistemes, procediments, matèries i recursos, que facin cada vegada més eficient la part didàctica, per oferir-la ensems a noves promocions de professionals i de gent dels oficis de la decoració.

* * *

El passat mes de març s'escaigué la celebració de la Junta general ordinària de socis, d'acord amb l'ordre del dia que fou anunciat. La lectura de l'acta de la Junta general anterior, la dels comptes i pressupostos, i la de la Memòria del senyor Secretari, foren acollides favorabilíssimament i aprovades per unanimitat. La marxa de l'entitat, fidelment reflexada en la Memòria que és publicada en aquest número del BUTLLETÍ, és prou satisfactòria per permetre creure que en el present exercici s'acreeixerà considerablement la tasca eficient que ve desenvolupant l'Entitat. L'assemblea ho cregué així i volgué reelegir els senyors del Consell Directiu que havien de cessar reglamentàriament, a la vegada que designava el senyor Josep Casamitjana. Es molt d'agrair aquesta prova de confiança, vers aquesta obra intensiva del Foment i esperem prosseguir-la en cerca dels millors èxits i de la satisfacció de tots els associats.

* * *

Un dels actes més remarcables del Foment durant el mes proppassat fou la sessió organitzada per la Secció de Cinema Amateur a la Sala Studium, amb l'objecte de cloure el recent Concurs celebrat. La premsa s'ha ocupat amb detall dels films premiats i de llurs excel·lents qualitats. A nosaltres, des d'ací, ens plau de constatar l'encert de l'actuació, i l'èxit aconseguit amb aquest Concurs per l'Associació de Cinema Amateur.

L'EXCURSIÓ A PENYÍSCOLA

És ben lloable l'activitat que desenvolupa la Secció d'Excursions als Bells Indrets de Catalunya. En ocasió de la recent excursió a Penyíscola ha merescut els elogis de tots els concurrents. La manca d'espai ens priva de fer-ne una recensió detallada, tal com ens plauria.

El dia 23 de març fou iniciat aquest viatge que empengueren una cinquantena de socis i familiars en dos magnífics Pullmann. Després d'una estada d'una hora a Tarragona, els excursionistes feren cap a Reus, on s'esqueia el primer objectiu del viatge. La visita efectuada a la casa Bofarull, el saló de la qual recorda altres decoracions d'aquella època, especialment el del palau de Governació de Barcelona, donà ocasió que el senyor Santiago Marco fes una interessant disertació sobre l'art decoratiu a Catalunya en el regnat de Carles III, que tan bé coneix. Seguidament la comitiva es traslladà al Centre de Lectura d'aquella ciutat. La Junta directiva rebé afectuosament els visitants i els féu els honors de la casa, que és un important centre cultural, motiu d'orgull de Reus, i l'organització de la qual palesa l'esforç de dirigents i associats.

El dia 24 al matí fou fet camí vers Tortosa. En arribar a Móra la Nova els excursionistes es dividiren en dues branques: una vintena seguiren per la carretera i els altres efectuaren un meravellós viatge en barca, Ebre avall, fins a Miravet. El paisatge és igualment esplèndid des d'ambdós punts de vista. Una vegada a Miravet, tots junts prosseguiren la marxa fins a Tortosa.

A la tarda visitaren l'Observatori de l'Ebre, on foren rebuts pel seu director P. Rodés, qui amb l'amabilitat que li és característica, els acompanyà personalment a visitar les diferents instal·lacions de què consta.

Passaren primer a la biblioteca en la qual es reben unes 400 revistes. En ensenyar el pluviòmetre remarcà com cada mil·límetre d'aigua d'altura sobre el terreny, corresponia a un litre per metre quadrat, i les moltes tones d'aigua que això repre-

sentava repartides per la comarca de Tortosa. Explicà també el funcionament dels aparells per a mesurar la electrització normal de l'aire. Entre els aparells astronòmics cridà l'atenció l'equatorial, que a més d'utilitzar-se per a l'observació del cel, serveix per a obtenir magnífiques fotografies del disc del sol, com les que va ensenyar el P. Rodés. Al costat de l'equatorial veieren també l'espectroheliògraf amb el qual mitjançant enginyosa disposició, s'obtenen fotografies del Sol amb llum monocromàtica.

Igualment fou objecte de visita i conferència corresponent, la instal·lació sismològica i poguérem observar alguns sismogrames. Cridà fortament l'atenció de tots els visitants la instal·lació, de poc temps inaugurada, que permet mostrar als visitants l'aspecte del cel amb les principals estrelles i planetes, així com la posició relativa de les estrelles més properes al sistema solar.

Fóra llarg de resenyar les interessantíssimes explicacions que donà el P. Rodés, però podem resumir-les dient que els excursionistes passaren una tarda agradabilíssima.

Al capvespre, de retorn a Tortosa, hom pogué visitar encara la catedral i altres indrets interessants. Al dia següent fou prosseguit el viatge cap a Penyíscola, passant per Vinaròs i Benicarló. La visió i les emocions de Penyíscola no poden ésser descrites fàcilment ni amb breuetat. Carrerons tortuosos i amurallats, resten arquitectòniques del palau del Papa Luna, l'església de la Mare de Déu de l'Ermitana, paisatge meravellós, tot fou motiu per a nombroses fotografies i fotogrames, que segurament mereixeran fer-ne una exposició i un concurs. No pot dir-se més en elogi del lloc i de l'ambient. Afortunadament els excursionistes tingueren també la satisfacció d'apreciar la restauració a Penyíscola sota la direcció de l'arquitecte Jeroni Martorell.

En resum, una altra manifestació de la Secció d'Excursions ben satisfactòria i que honora l'Entitat.

Successor de J. M. Fabre

i DE V. CASELLAS MONTCANUT

FUNDADA EL 1860

RAMBLA DE CATALUNYA, 52

- BARCELONA

- TELEFON 13.272

Publicacions artístiques - Arquitectura - Arts decoratives

OBRES QUE RECOMANEM:

Arte y Decoración en España
Falke Historia del Arte del Tejido.
Tratado Práctico de Arquitectura
Proyectos de interiores
Grecia.

Pintura española
Raccolta de pintura moderna.
Modelli d'arte decorativa.
Per l'arte.
i tota mena de llibres moderns de pintura i cartells.

DOMASSOS.

VELLUTS, TAPISSERIES,

PANTALLES, CORTINATGES,

CRETONES, TAPISSOS I CATIFES

Rodriguez Germans

Rambla de Catalunya, 12

B a r c e l o n a

Casa a Madrid:

Carrera de San Jerónimo, 34

Reservat per a la Casa

P. CORBERÓ

B R O N Z E S

Aribau, 103 Telèfon 71.372

MOTLLURES METAL·LIQUES

(AMB ÀNIMA DE FUSTA)

ACER CROMAT (interiors)

CROMAT INOXIDABLE i LLAUTÓ CRO-
MAT (exterioris i cambres de bany).

LLAUTÓ i ARAM NATURALS

BARCELONA

Aragó, 382

Teléf. 51.722

PAPERS PINTATS

per a decorar habitacions

Fill de
Josep Guasch

RAURIC, 8

Telèfon 10.686

"Lencería Casa Macià"

Vda. de Marcià Prat

Telèfon 11.383
BARCELONA

Es complau a participar
el trasllat del seu esta-
bliment del carrer de

FONTANELLA, 7, a la
Ronda Universitat, 22
(Tocant Plaça Catalunya)

BRUGALLA RELLIGADOR D'ART

• Relligadures per a Arxius i
Biblioteques particulars.

Restauració de relligadures antigues.

Daurats sobre couro a petits ferros,
i mosàics.

Aribau, 7, interior F.G.

TELEFON 33.970

BARCELONA

Tallers mecànics de fusteria

de

MELITÓ GIRALT

Parquets i persianes enrotllables

Doctor Robert, 155
(abans Marina)

Tel. 54.143

PERFECTE LLOSÀ TAPISSER

Butaques confortables.
Cortines i transparents
Cadiratges — Fundes

Balmes, 128 Telèf. 73.434
(Tocant a osselló)

Cursets Monogràfics de Tècniques de la Decoració

El dia primer de març fou iniciada la primera lliçó d'aquests Cursets, dedicada a la Fusteria, dintre el cicle de "Tècniques que formen el cos estàtic de la construcció". La lliçó era destinada a tractar de les Propietats de la fusta per a la construcció, i la professà el distingit arquitecte professor de l'Escola del Treball, senyor Joan Bergós.

Davant un gran nombre de matriculats als Cursets, el senyor Bergós anà descrivint amb paraula fàcil i conceptes clars tot el desenvolupament del tema que li era assignat. En primer lloc tractà de la fusta com a matèria, i de la seva estructura i creixement, tot detallant les condicions higromètriques i de la seva resistència.

Després de les propietats físiques de la fusta, parlà de les propietats tecnològiques remarcant els sistemes constructius de la fusteria per a permetre tostemps el joc de contracció i dilatació, i també de la resistència i elasticitat en relació a diverses menes de construccions i muntures.

Finalment mostrà diverses mostres de fusta en les quals havien estat fets experiments respecte a llur resistència segons la direcció de les fibres.

El nostre president senyor Marco féu ús de la paraula ponderant l'interès de la disertació del senyor Joan Bergós i digué que es complavia, en nom de l'Entitat, a declarar inaugurats aquests Cursets dels quals hom n'espera un òptim resultat.

* * *

La segona lliçó, referent a: Eines i màquines de major rendiment, fou explicada pel senyor Vicenç Cortès. El conferenciant palesà un pregon coneixement d'aquest tema, ben especialment dels utensilis emprats als Estats Units, on ha estat treballant en tasques de fusteria durant un període de set anys.

Parlà de les característiques d'alguns treballs en la decoració d'interiors, en cerca de major simplicitat i aprofitant l'ús de petits instruments simples i adients. Des-

criví detalladament a l'encerat com són efectuats els junts de les motlures en coronises i sostres per evitar els junts a cartabó que sovint s'obren per efecte de la contracció de la fusta; detallà també la confecció de peces corbades a base d'encolar regruixos prims i sobreposats, en lloc de fer-ho amb peces bugides, així com també remarcà la col·locació de guarnits en les obertures, que prèviament han estat muntats al taller, amb dades interessants que és impossible de reportar en el limitat espai que disposem.

El senyor Cortès mostrà un nombre quantios d'eines usades a Amèrica i algunes reproduccions de màquines per a les distintes manipulacions de la fusta, il·lustrant amb els seus coneixements de la manera com són emprades i les característiques que ofereixen els treballs que hi són realitzats.

En finalitzar, el conferenciant parlà en termes elogiosos del correcte capteniment dels obrers americans, als quals però el nostre obrer és superior pel més ample coneixement de la tècnica i la destresa manual, que els fa ésser molt considerats entre els patrons i els mateixos obrers d'aquell país.

* * *

El nostre company senyor Francesc Cases tingué cura de la lliçó corresponent a: Lògica constructiva; Procediments. Malgrat tot l'interès que desvetlla aquest veritable tema-clau del curset de Fusteria, no és possible seguir absolutament el fil de la disertació i dels nombrosos exemples que expressà el senyor Cases.

Partint de les explicacions donades pel senyor Bergós, detallà interessants característiques, malalties, defectuositats i grops que és convenient de salvar en la construcció.

Dibuixà a l'encerat l'esquema d'una porta, element que enclou la major part i els més essencials procediments i recursos de la construcció dels fusters; dels tres com-

ponents que la integren: muntants, travessers i plafons, en detallà característiques i proporcions segons estils diversos, i després llurs formes d'unió. Tractà dels cadells o ranures practicats als muntants i travessers, on resta fixat el plafó tot permetent-li el joc natural de la contracció; dels emmetxats; de les motlures i de llur estesa, i de la importància de les falques en encolar les portes.

A continuació es referí als plafons i a les proporcions de llurs mides i dels aixamfranats o rebaixos que els circumden. També dedicà una part de la disertació a tractar de les finestres sistema guillotina i de la manera d'evitar el pas de l'aire pels junts d'unió de les fulles.

Finalment s'estengué en interessants característiques tècniques, especialment en la construcció de portes llises.

El senyor Marco, basant-se en les explicacions donades pel senyor Francesc Cases, posà un digne colofó a aquesta sessió, resumint i remarcant els més importants aspectes que ofereix la moderna construcció de portes en evitació dels moviments de construcció i dilatació de les fustes.

* * *

Proporcions racionals de les obertures.—

El senyor Santiago Marco en el curs d'aquesta sessió explicà una sèrie de coneixements de primera mà que interessaren vivament. Començà dient que establir lleis fixes pel que respecta a la decoració, és tasca difícil i deriva vers l'atrofiament de la sensibilitat; cal, però, profunditzar i estudiar cada un dels elements i, referint-se al tema de la lliçó, han d'ésser formulades normes escaients per a la funció que és encomanada a portes, balcons i finestres.

Explicà la funció elemental de les finestres, que són el pulmó de les habitacions, i l'orientació que aquestes requereixen. Mostrà un interessant estudi de com, segons la disposició de les quatre distintes façanes de la nostra quadrícula, són il·luminades les cambres en relació al solstici en les diferents estacions de l'any. Parlà dels avantatges de la finestra moderna horitzontal i

de poca elevació, que és un esplai per a la vista i que, fixant l'alçada de l'ampit a 0'80 m., permet lliure visualitat a la persona asseguda. En canvi a l'arquitectura monumental i emocional convé les obertures de gran elevació, i esmenta les antigues catedrals gòtiques i el modern edifici de l'Ajuntament d'Estocolm, així com als estatges dels països de boira per a llur més perfecta il·luminació.

Amb l'ajut d'exemples dibuixats a l'encerat, remarcà la importància que té el llum d'obertura de les portes emmarcant el cos humà. Fixà com a amplada mínima suficient la mida de 0'80 m. i que l'alçada normal pot ésser dues vegades i mitja la d'amplada.

Parlà encara de les portes en arcada, i de torn o cancell, etc., i detallà amb nombroses dades diverses particularitats i suggerències, procedents de la seva llarga experiència en la seva professió, respecte a la més perfecta il·luminació i aireació de les habitacions a través de les obertures.

En acabar la seva disertació el senyor Marco, la sessió es prolongà encara una bona estona, car els reunits comentaren i estudiaren detingudament els sistemes i normes que foren exposats en el curs d'aquesta lliçó.

* * *

El dia 15 de març el senyor Josep M.ª Jansà donà la cinquena i darrera lliçó del curs de Fusteria, que portava el títol de: Ferreteria moderna aplicada a les obertures.

El senyor Jansà, amb gran coneixement del material especialitzat, presentà innumbrables utensilis per a privar el pas de l'aire i de l'aigua en els junts i escopidors; per al joc de rotació vertical o horitzontal, frontisses, fitxes, etc.; tanques per a portes, balcons, finestres i targes, i panys de sistemes diversos.

També mostrà diversos sistemes i mecanismes per a portes corredores, plegadisses i basculants, per a hangars i garatges i per a portes d'ascensor i de cabina telefònica.

La simplicitat i perfecció de molts exemplars que hom pogué apreciar de prop complagué extraordinàriament els assistents, puix que significà un bon coronament al curset de Fusteria.

* * *

El curset dedicat als estucs fou d'un gran interès. El senyor Josep Casadevall el desenvolupà en dues lliçons pràctiques. La primera tractà dels estucs frets i en demostrà diverses aplicacions i procediments, especialment de l'estuc sobre superfícies enguixades en forma corrent, i sobre l'obra mateix. Efectuà completes demostracions, ajudat convenientment pels seus col·laboradors, de com s'aplica l'estuc tenint en compte que no pot aplicar-se en massa, sinó espolvorejat en diverses superposicions, per tal d'evitar els efectes de refraccions perjudicials. Remarcà que hom pot obtenir els mateixos resultats en superfícies planes i en les de relleus i de motllures amb el més perfecte acabat.

Féu importants demostracions de l'estuc picat amb l'escoda i la buixarda, i per a la imitació del marbre amb ciment, susceptible d'ésser polit igual que el marbre i amb la mateixa duresa.

En la segona lliçó tracta dels esgrafiats i de l'estuc calent o planxat, i presentà i executà mostres excel·lents d'aquests procediments tradicionals. Descriuí la tècnica antiga de l'esgrafiats, feta de manera rudimentària. Modernament, la major habilitat i l'especialització de l'ofici d'estucador permeten majors guixos i perfecta regularitat i perfecció de dibuix, tant, que arriba a semblar bugit i ja no té aquelles rugositats que donen tot el caràcter a l'esgrafiats antic.

Finalment mostrà els estucs planxats a base de policromies amb procediment semblant a la pintura al fresc: L'estuc calent en el qual fou pintada pel senyor Josep Pey una bella figura damunt una capa tendra de calç, i que tot seguit és planxat amb ferros calents fins a treure el llustre semblant al dels marbres polits. I després també el procediment dit del *jaboncillo* o sab-

bioncella emprat antigament pels italians, del qual n'hi ha exemples al palau de Governació de Barcelona.

* * *

El dia 29 de març se celebrà la lliçó dedicada a tractar dels guixos. Com les lliçons anteriors, tota aquesta sessió fou de notables realitzacions pràctiques a càrrec del senyor Josep Casasús, el qual explicà les diverses característiques i qualitats del guix, tals com el guix negre i el de plafó, més alabastrí, i blanc.

Explicà característiques de l'arrebossat i del lliscat en relació als graus d'higrometria de l'obra enllestida, als efectes de la pintura. Després parlà dels procediments de sostres, de la col·laboració de paraderes i d'encanyissats així com de la qualitat de les canyes.

A continuació parlà de l'Staff i dels seus avantatges i peculiaritats, i de la manera d'efectuar els junts d'unió i, finalment, dels emmotllats, elements importants dintre de la decoració en general.

XIX FESTA ANUAL

Oportunament serà feta pública la data de la celebració de la XVI Festa Anual del Foment de les Arts Decoratives, la qual s'escaurà el vinent mes de maig, a Santa Fè del Montseny.

VIATGE COL·LECTIU A LONDRES

Han estat enllestits tots els detalls d'organització d'aquest viatge col·lectiu a Londres, que ha organitzat el Foment de les Arts Decoratives d'acord amb «Viatges La Publicitat». L'objectiu principal, és com ha estat anunciat, la visita als principals museus d'aquella capital, la qual serà dirigida pels senyors Santiago Marco i Josep M.ª Gudiol en la part d'arts sumptuàries i arqueologia respectivament.

Dintre de pocs dies serà repartit el programa de l'excursió i les condicions fixades per a la inscripció.

Assemblea General Ordinària de Socis, celebrada el 13 de març del 1935

A dos quarts de vuit del vespre, el senyor President obre la sessió, de segona convocatòria, davant nombrosa assistència de socis.

Acte seguit el senyor Secretari llegeix l'acta de l'Assemblea anterior, la qual és aprovada.

A continuació llegeix la Memòria, ben extensa i detallada, i que expressa fidelment les orientacions i iniciatives empreses, i aquelles realitzacions acomplertes segons el programa exposat pel senyor President en la passada Festa Anual celebrada a Sitges. En acabar, el Secretari és aplaudit i felicitat.

Seguidament pel senyor Tresorer és llegit el Moviment de caixa durant l'any 1934, i a continuació dona lectura al Pressupost confeccionat pel Consell Directiu per a l'exercici del 1935, que mereixen l'assentiment i aprovació unànime dels reunits.

El senyor President comenta el Pressupost relacionant-ho amb les activitats de tot ordre que vénen realitzant-se a l'Entitat, i que reporten els serveis d'ordre interior a profit dels socis, i els que apareixen fora del clos del Foment. Aprofita l'avenç per parlar elogiosament de la tasca periodica dels oficials de Secretaria senyors Mainar i Punyet, i de l'edició del *Butlletí del Foment de les Arts Decoratives*, que permet al Consell Directiu d'estar contínuament en contacte amb els socis, servint perfectament amb la seva modèstia l'escaient servei que li és confiat, i de l'encert del qual cal felicitar-ne al seu director. Proposa amb aquest motiu que se li atorgui un vot de gràcies, i en aquest sentit és acordat per l'Assemblea.

Iniciada aquesta conversa amb els socis, el senyor Marco parla a continuació de les iniciatives que està desenvolupant el Consell Directiu, entre elles l'Exposició Monogràfica de la Creu, i d'una manera especial, del projectat viatge col·lectiu a Londres, i dels Curssets de Tècniques de la

Decoració, els quals han estat un brillant èxit de matrícula i són per a tots de considerable valor didàctic. Expressa la seva satisfacció per la tasca acomplerta pel Consell, tot lamentant la sensible pèrdua de l'enyorat Artur Rigol, i proposa que l'agraïment que ell sent pels seus companys amb aquest motiu, sigui confirmat per tots els presents, i així és acordat per aclamació.

El senyor J. Casals Peypoch proposa la reelecció dels sortints i així s'acorda, i a suggerència del senyor President formulada en nom del Consell, és elegit el senyor Josep Casamitjana per al càrrec de Vocal primer que deixà vacant el senyor Artur Rigol.

El senyor Marco, després de breus paraules manifestant la seva confiança en els brillants resultats per al Foment, que ha de donar la voluntat esmerçada pels directius i tots els consocis que d'una manera o altra hi col·laboren, donà les gràcies al socis reunits, per llur assistència i cooperació constant en profit de l'Entitat.

SUPLEMENT DEL BUTLLETÍ DEL FOMENT DEDICAT AL II CONCURS DE FILMS DE L'ASSOCIACIÓ DE CINEMA AMATEUR

Com a suplement extraordinari del *Butlletí del Foment de les Arts Decoratives* corresponent al present mes d'abril, els nostres consocis rebran un fascicle en paper couché, profussament il·lustrat, dedicat al II Concurs de Films organitzat per l'Associació de Cinema Amateur.

La importància que ha assolit aquest Concurs, i els originals rebuts de distints membres del Jurat i les fotografies de diversos films premiats fan d'aquest Suplement extraordinari una sèrie de pàgines força interessants.

Al costat d'aquestes baixes sensibles, com obeint la llei immutable de la vida, l'Entitat troba noves aportacions i els seus rengles van fent-se més grans, i ara venim a donar-vos compte de la fusió duta a terme amb els bons amics de l'Associació de Cinema Amateur, fusió que ve a engruixir considerablement el nombre de socis del Foment, donant-nos a tots l'oportunitat d'uns serveis més sense que l'Entitat en res no surti perjudicada d'aquesta fusió atentament mesurada pel Consell, car no ve sinó a establir de dret el que de fet existia, puix que l'actuació de l'Associació com a secció del Foment, alimentant-se de la subvenció que assenyalen els pressupostos ve a resultar econòmicament el mateix que el sobrant que obtenia per la seva actuació, una vegada satisfetes les quotes de lloguer, secretaria i conserge que havia d'atendre actuant independentment; fent-se aquestes consideracions el Consell no tingué inconvenient en admetre aquests socis constituïts en Secció i coordinant les seves necessitats al pressupost general de l'Entitat. Els socis del Foment que desitgin ingressar a la secció Associació de Cinema Amateur no hauran de fer més que inscriure's per la quota anual de cinc pessetes que, ultra la del Foment, pagaran tots els pertanyents a la Secció amb dret, llavors, a gaudir dels avantatges que ofereix als seus inscrits. Acceptada ja aquesta fusió, el Consell es veu augmentat en un vocal més, corresponent al President de la Secció tal com assenyalen els Estatuts del Foment, aquest nomenament ha recaigut en la persona del senyor Alfons Montcanut, prou conegut de tots per haver exercit càrrec de directiu a la nostra entitat.

Constantment ha continuat essent la preocupació nostra l'assumpte del canvi d'estatge; tots en sabem la necessitat perquè calgui argumentar-ho novament. El passat mes d'abril créiem haver trobat la solució en el pis que estava per llogar al Palau Marianao; hom entaulà negociacions i el seu resultat fou tant falaguer que convocàrem una assemblea de socis amb l'objecte d'obtenir l'assentiment necessari per a dur tot seguit a la pràctica el trasllat. Estàvem, doncs, com aquell qui diu a la signatura del contracte, quan el propietari de l'immoble dessistí de posar el pis a arrendament per posar la finca en venda. Forçosament abandonat aquest projecte, el mes de maig passat el nostre company Planells plantejà la possibilitat de llogar el pis superior i la cúpula de l'edifici del cinema Coliseum tota vegada que el consell d'administració de l'empresa propietària sem-

blava que faria unes condicions que ens serien assequibles. Prenguérem el projecte amb la consideració que es mereixia i començàrem a estudiar-lo arribant a la conclusió que reunia condicions de factibilitat, però que es tractava d'una empresa d'envergadura insòlita en els anys de Foment, i que de poder realitzar-la arribaria a transformar la nostra organització en el més ampli grau d'acció previst, i hom arribaria a poder desenrotllar totes les actuacions imaginables. Animats per aquest optimisme prosseguírem amb el projecte i el nostre President es feu càrrec del treball d'estudi fins arribar a un esboç de plantejament econòmic que el mes de desembre fou exposat i acollit favorablement pel Consell Consultiu del Foment. Passat aquest tràmit, en presentar aquest pla als propietaris de l'edifici sorgiren per part d'ells algunes objeccions que, si bé no significaven una retracció absoluta a les primeres facilitats que hi trobàrem, implicaven modificacions importants en el plantejament del projecte. Resumint, fou feta una oferta definitiva i actualment és enllestida aquesta proposició, sobre l'acollida de la qual no volem aventurar cap judici, amb tot sembla que animen bons desitjos als senyors que han d'acceptar-la. En el moment oportú sobre aquest assumpte tornarem a reunir els socis, i avancem des d'ara que l'Entitat necessitarà el suport decidit en tots els ordres d'aquells que senten per ella un entusiasmisme.

Resten ara per esmentar, i no ens estendrem en detalls per no allargar més aquesta ja excessiva Memòria, aquelles manifestacions, o actes que són en peu o han estat suspeses contra la nostra voluntat, ço que vol dir que portarem a la realitat així que sigui possible, tals com les emissions per ràdio, l'exposició de ceramistes, l'establiment biennal de l'Exposició monogràfica de la Taula Parada de la qual enguany s'escau la seva celebració; la creació d'un Premi amb la col·laboració dels Amics de l'Art vell a una botiga antiga; l'actuació de la novella secció Pro-millorament de les Arts Publicitàries, i, finalment, en estudi d'organització l'Exposició Monogràfica de la Creu i un viatge col·lectiu a Londres per tal de visitar els Museus anglesos.

Aquesta és l'actuació de l'Entitat i en resumir-la veiem amb satisfacció que l'havem pogut anar ajustant, malgrat tot, als nostres propòsits exposats a mig curs pel nostre President en la Festa Anual celebrada a Sitges.

El Secretari,
Ramon SANSANEDAS

TEMES LUMINOTÈCNICS

Pàgines de la Companyia Barcelonesa d'Electricitat

Passats aquells temps en què tothom era bo per a escollir la decoració d'una casa o d'un establiment, el tècnic s'ha anat imposant fins a fer imprescindible la seva presència. Els coneixements dels especialitzats, s'han imposat a la decoració anàrquica, fruit del somni o caprici del client. Gràcies als estudis i llurs projectes hom pot comptar ja amb una infinitat d'establiments decorats amb dignitat.

Les activitats dels nostres lectors—no descobrim res de nou—tenen un contacte estret amb l'arquitecte i el pintor. Darrerament se'ls ha afegit un nou element col·laborador, el luminotècnic, que com hem vingut dient en aquestes mateixes pàgines ha operat amb una gran eficàcia. La llum científica és un valuós element que en alguns casos fa remarcable la decoració, i, en altres, deixa el paper de complementari per a esdevenir actor principal.

*Perfecta instal·lació
lluminica per als
aparadors i façana
d'una llibreria.*

Com que resulta imprescindible en tota tasca decorativa la suma d'aquells tres factors, estructura, pintura i il·luminació científica, cal que els qui les manipulen es coneguin cada dia més i no ignorin, entre ells, aquells punts de llur professió que els fa actuar conjuntament. Es a dir, que tot i que cada u no s'ha de moure de la seva àrea d'acció professional, això no vol dir que no hagin de tenir per a poder-se moure millor, uns coneixements generals dels altres, al marge dels propis, dels inherents a la professió. D'aquesta manera, coneixent-los per endavant, a l'hora d'efectuar el conjunt d'una instal·lació els podrà jugar amb més desinvolтура i escaïença.

Al decorador no li és sobrer, p. e. de conèixer els poders de reflexió de la llum que tenen els colors de les parets i els sostres per tal que l'obra decorativa se'n beneficiï justament. I com aquest detall, hom podria enumerar-ne molts altres en demostració que és convenient de conèixer molts trets de les activitats que cooperen en una bona instal·lació.

Com a corol·lari reproduïm els clixés d'establiments de distinta destinació i importància, en els quals cal remarcar l'harmonia amb què es produeixen en la seva decoració, l'estructura, la pintura i la il·luminació científica.

LUX

Una façana suggestiva en la qual s'ha fos harmoniosament la luminotècnia en la decoració.

NOTICIES I COMENTARIS BREUS

JUNTA DE MUSEUS DE BARCELONA

Sota la presidència del governador general de Catalunya, senyor Manuel Portela, i de l'alcalde, senyor Joan Pic, s'ha constituït la nova Junta de Museus, en virtut dels recents decrets de les dites autoritats designant les representacions de la Generalitat i de l'Ajuntament dins la Junta.

Va ésser elegit per a la presidència efectiva el senyor Alexandre Soler i Marc, que fins a la data l'ha exercida accidentalment. Foren, a més, designats per als càrrecs de tresorer i comptador, respectivament, els senyors Santiago Espona i Santiago Marco.

Per a representar la Junta en el Patronat del Cau Ferrat foren elegits els senyors Pere Casas Abarca, Miquel Farré i Manuel Rocamora, i per al Museu d'Arqueologia, el senyor Joan Antoni de Güell.

* * *

La professora d'arpa senyoreta Lluïsa Bosc i Pagès, que ha residit molt de temps a Suïssa, i que, de tornada a Barcelona, ha fundat l'"Associació de Música Antiga", continuant la seva desinteressada tasca cultural ha fet donació a la Junta de Museus d'un dels exemplars més notables de la seva important col·lecció d'instruments de música antics.

Es tracta d'un clavicèmbal de fabricació francesa del segle XVIII, que, pel seu caràcter i condicions artístiques, vindrà a enriquir notablement el Museu d'aquesta especialitat que la Junta està organitzant.

Aquest valuós exemplar ha estat dut expressament a Barcelona des de Suïssa, on la senyoreta Bosc tenia la seva col·lecció, amb franquícia dels drets de Duana, concedida per la Direcció General del ram, en atenció a l'entitat a la qual anava destinat l'instrument de referència.

SALO DE L'ENSENYA A PARIS

Una exposició dels diversos projectes i obres realitzades per a mostra d'establiment, per pintors, escultors, vidriers i serallers actuals, junt amb bon nombre d'ex-

emplars procedents d'antigues botigues de París, formen el Saló de l'Ensenya, ideat per Jean Marchand i aprovat pel president de la Federació dels artistes i artisans d'Art, i portat a terme per Louis Vauxcelles i per M. Baguès, qui oferí d'acollir-lo al seu estatge del carrer La Boétie.

Segurament aquest Saló que s'inaugura enguany a París, promourà un interès extraordinari, tant per les peces antigues aplegades, com per les aportacions que hom espera dels més destacats artistes moderns.

EXPOSICIO DE PRIMAVERA 1935

La Junta Municipal d'Exposicions d'Art ha fet pública la convocatòria per a l'Exposició de Primavera d'enguany. Tots els treballs complementaris de la manifestació artística més important que anualment es celebra a casa nostra són atesos per tal que aquesta Exposició de Primavera no desmereixi, en presentació, de la darrera celebrada i prengui el relleu de què és mereixedora. La J. M. d'E. d'A. en adreçar aquesta convocatòria als artistes catalans i residents a Catalunya amb l'expressió dels seus millors dissenys, espera que el conjunt de les obres d'art que aquest any seran exhibides palesarà un estat de maduresa que un altre conjunt artístic no seria capaç d'aconseguir.

El Saló de Barcelona i el Saló de Montjuïc, entitats integrants de l'Exposició de Primavera, han donat curs al seu respectiu Reglament al qual s'hauran d'atendre llurs socis en fer la inscripció i la tramesa de les seves obres. Els artistes que no són socis de cap de les dues entitats esmentades podran inscriure's igualment a l'Exposició de Primavera, sotmetent-se al text dels Reglaments establerts.

El vernissatge de l'Exposició de Primavera, reservat a les autoritats, als col·leccionistes, a la premsa i als artistes tindrà lloc el dia 18 de maig vinent, i la inauguració oficial, pública, l'endemà, el diumenge, dia 19 de maig.

AMICS DE L'ART VELL

En la darrera reunió celebrada pel Comitè de direcció d'aquesta entitat, el president, doctor Bosch Gimpera, va donar compte de la visita que havia fet al governador general una comissió presidida per ell, per tal d'interessar-li assumptes de l'entitat, entre altres la dignificació de l'absis romànic de Castellfullit de Riubregós, restaurat pels Amics de l'Art Vell, al voltant del qual s'han construït uns nínxols que enlletgeixen el bell conjunt.

S'acordà que el Comitè delegat de L'Escala tingui cura de la restauració d'una porta gòtica força malmesa que hi ha en aquella localitat. — Es donà compte de l'estat en què es troben les excavacions del Clos de la Torre de Badalona, per a l'enllestiment de les quals la Generalitat ha concedit dues mil pessetes. — El senyor Jeroni Martorell va parlar de la visita que féu a la casa Carles, de Girona, i explicà com el senyor bisbe d'aquella diòcesi donà totes les facilitats per fer un inventari fotogràfic de les dependències, mobiliari i altres objectes artístics. — Es va parlar de l'estat en què es troba el claustre de Sant Cugat del Vallès després de les excavacions que s'hi han fet, i s'acordà acudir a la Generalitat per tal que es procuri la seva urbanització i els voltants d'aquell monestir.

TORQUAT TASSO

A Buenos Aires ha mort aquest artista català, un dels darrers de la plèiade que va fer renèixer la nostra escultura. Ara ja es va veient la continuïtat d'aquella esplèndida renaixença iniciada per Damià Campeny, amb el mestratge que alliçona l'Aleu, i que vivificaven, en successió inestroncable, Suñol i Nobas i els Vallmitjana, fins al grup en què estava Tasso i els escultors d'avui.

Tasso era fill de Barcelona, i ha finat als 81 anys, el dia 5 de febrer. De jove net va sortir de Llotja per a anar a Roma—com Campeny—, pensionat a l'Acadèmia d'Espanya per la reglamentària oposició. Passà bastant de temps a Roma, i guanyà

merescuda reputació ben aviat, pel seu art seriós i ponderat, més mogut i expressiu en terres cuites, modelades amb lleugeresa de mà i sempre fermes de construcció.

Tasso se n'anà al Plata, cap als anys vuitantes, i allí arrelà fins ara, a la seva mort.

Compartia la feina amb l'ensenyament. Ara l'acabaven de jubilar a la Universitat, on ha ensenyat l'escultura anatòmica.

A. C. S.

HOMENATGE A FOLCH I TORRES

El 17 del mes prop passat va tenir lloc l'homenatge a Joaquim Folch i Torres per la seva meritòria actuació en l'organització dels Museus.

L'homenatge va consistir en el lliurament al Museu dels objectes d'Art d'Alcòrca, que hom anuncià a la premsa diària, donats pels Amics dels Museus de Catalunya, en honor de l'homenatjat.

CONFERENCIES

Ens és plaent de registrar entre les conferències d'aquest mes en distints locals, les següents: el dia 1 de març, Joan Santamaria, a l'Associació Bonanova, parlà sobre el conreu dels cactus en la llar i els jardins.

El senyor J. Puig i Cadafalch disertà a l'Institut Francès, de la nostra ciutat, sobre el tema: L'art mossàrab a Catalunya: Sant Miquel de Cuxà.

L'il·lustre conferenciant exposà com amb les investigacions a les runes de l'església de Sant Miquel de Cuxà, al Pireneu Oriental, efectuades per l'Institut d'Estudis Catalans amb la col·laboració de l'Institut Francès, s'ha produït nova llum en els estudis de la influència de l'art mossàrab a Catalunya.

El nostre consoci arquitecte senyor Adolf Florença dissertà al Saló d'actes del Casal del Metge, sota el tema següent: Claudi Perrault, cèlebre metge i arquitecte del segle XVII. El senyor Florença, amb fàcil paraula va descriure la vida de lluita que va tenir Claudi Perrault, el qual en plena edat va triomfar, amb la restauració del Louvre; la conferència fou il·lus-

trada amb profusió de vistes, projectades a la pantalla, del Louvre en construcció i dels diversos projectes presentats conjuntament pels altres concursants. El senyor Florença féu una encertada crítica i amenitzà la conferència amb dades anecdòtiques de gran interès.

Organitzat pels Amics dels Museus de Catalunya, el diumenge dia 24 va tenir lloc al Palau Nacional, l'anunciada conferència del senyor Alexandre Soler i March, president de la Junta de Museus sobre l'art gòtic català. La signficada personalitat del conferenciant i la seva extensa cultura féu doblement interessant aquesta conferència que oportunament fou reportada per la premsa diària.

II CONCURS D'AQUAREL·LES

L'"Agrupació d'Aquarellistes de Catalunya" organitza un Segon Concurs per a aquarellistes aficionats, al qual podran concórrer tots aquells qui practiquin aquest procediment, atenent-se a les seves normes genuïnes.

El Concurs serà regit per les Bases següents:

1.ª Podran concórrer a aquest Concurs tots els no professionals aquarellistes, aliens a l'Agrupació, residents a Catalunya.

2.ª Les obres hauran d'ésser pintades a l'aquarella, subjectant-se a les normes pròpies d'aquesta modalitat, sense emprar el blanc. El tema serà de lliure elecció.

3.ª La mida de les obres no haurà d'ésser inferior a 30 X 40 centímetres, i hauran de presentar-se emmarcades i amb el vidre corresponent.

4.ª Els concursants lliuraran amb cada obra un sobre tancat contenint el nom, cognoms i adreça, i en l'exterior hi escriuran un lema igual al que figuri a l'obra.

5.ª Les obres es lliuraran a la casa Joan Gaspar, carrer del Consell de Cent, 323, Barcelona. El terme d'admissió acabarà el dia 5 d'abril vinent, a les set del vespre.

6.ª Amb les obres rebudes es celebrarà una Exposició al Saló d'Exposicions del Cercle Artístic, cedit galantment per la Junta de la referida entitat.

7.ª Un Jurat integrat per prestigioses firmes, garantia de la més absoluta imparcialitat, els noms del qual seran donats a conèixer oportunament, examinarà les obres exposades i atorgarà els premis a les que al seu judici en siguin mereixedores. El fall serà inapel·lable. El Jurat esmentarà, ensems, les obres que, encara que no hagin estat premiades, consideri dignes de tal distinció.

8.ª Com a premi d'honor s'atorgarà la medalla de l'Agrupació d'Aquarellistes de Catalunya, que es considera com la màxima recompensa honorífica.

S'adjudicaran altres premis, la relació dels quals es publicarà oportunament; podem, però, anticipar que alguns seran en metàl·lic.

9.ª Les obres premiades i mencionades quedaran de propietat del concursant.

10.ª Les obres podran ésser retirades per llurs autors, mitjançant la presentació del resguard corresponent, a l'esmentada casa Joan Gaspar, cinc dies després d'haver-se clausurat l'Exposició en què hauran estat exhibides.

Les obres que no hagin estat reclamades trenta dies després de la clausura de l'Exposició, es consideraran abandonades per llurs autors o propietaris.

L'"Agrupació d'Aquarellistes de Catalunya", amb ample criteri i sense partidismes, té el propòsit d'acceptar quantes obres es presentin en aquest Concurs, però, encara que considera inútil l'advertència, es reserva el dret de refusar aquelles que cregui atemptatòries al bon gust artístic o estiguin mancades d'aquest principi elemental.

Barcelona, febrer del 1935.

DISPOSICIONS DE LA GACETA

Gaceta del 12 febrer 1935.—Ordre disposant que l'Exposició Nacional d'Arts Decoratives es celebri els mesos de setembre a octubre en els Palaus d'Exposicions del Parc del Retiro.

Les obres hauran d'ésser lliurades des del 15 de juny al 15 de juliol, inclusivament, de 9 a 2 i de 4 a 6, comprenent-hi els dies de festa.

ELS CONCURSOS D'ART DECORATIU DE L'ESTAT

La *Gaceta de Madrid* del 5 de març publicava l'Ordre que, en la seva part essencial, transcrivim a continuació:

"Com que enguany s'escau la celebració del tercer Centenari de l'excels poeta Lope de Vega, per a la commemoració del qual s'organitzen actes per diverses entitats oficials i particulars, la Direcció de Belles Arts no vol deixar passar inadvertit aquest esdeveniment, i es proposa de dedicar el concurs d'escultura d'aquest any a glorificar Lope de Vega, donant ocasió, amb aquest motiu, als artistes perquè remembrin els retaules clàssics a la manera de Berruguete, puix que considera que aquest és el més complert homenatge que hom pot oferir al poeta clàssic per excel·lència.

BASES PER AL CONCURS D'ESCULTURA

1.ª Serà tema d'aquest concurs un relliu en fusta, daurat i policromat, de mesura no inferior a 1'25 m., i que no excedirà de 1'50 m.

2.ª El treball haurà d'ésser original i inèdit, i tindrà com a assumpte una escena de qualsevol de les obres teatrals de Lope de Vega.

3.ª Podran presentar-se a aquest concurs tots els artistes, sense cap excepció, espanyols, hispano-americans i filipins residents a la Península, Balears i Canàries.

4.ª Seran concedits tres premis: un de *quinze mil pessetes*, i dos de *cinc mil*, i tres accèssits de *mil pessetes* cada un.

5.ª Els premis seran indivisibles. I tampoc no es podran acumular premis i accèssits.

6.ª Els treballs hauran d'ésser presentats realitzats definitivament i signats. El que obtingui el primer premi restarà en propietat del Ministeri d'Instrucció Pública i Belles Arts, per a ésser col·locat, en el seu dia, en un teatre, un saló d'actes, o bé en disposi la Superioritat, amb el fi de commemorar el centenari de Lope de Vega.

7.ª Els treballs seran lliurats a la Secretaria dels Concursos nacionals (Ministeri d'Instrucció pública i Belles Arts), els dies feiners del 10 al 15 de juny, inclusivament, d'onze a una.

8.ª En els quinze dies següents a l'acabament del termini de lliurament dels treballs, se celebrarà llur exposició, i el Jurat emetrà el seu veredict.

9.ª El Jurat per a aquest concurs serà format, d'acord amb el que és disposat per O. M. del 15 de juny del 1934, dictada a proposta del Consell Nacional de Cultura, de la manera següent: un President i un Vocal proposats pel Consell Nacional de Cultura, el segon elegit entre els artistes premiats en concursos anteriors; un Vocal proposat per l'Acadèmia de Belles Arts de Sant Ferran; un Vocal proposat per l'Escola de Pintura, Escultura i Gravat; un Vocal proposat per la Direcció General de Belles Arts.

10. Inspirats aquests concursos, no tan sols en el desig de premiar obres de valor artística singular, sinó també d'estimular els artistes, si el Jurat no trobés mèrit absolut s'atindrà al relatiu dels treballs presentats amb l'objecte que no resti desert el concurs.

11. Els artistes residents fora de Madrid hauran de tenir en compte aquesta circumstància per tal que llurs obres siguin lliurades a la Secretaria dintre del termini assenyalat.

12. La Secretaria no es farà càrrec de cap treball que arribi en males condicions, o que no sigui lliurat pel seu autor o representant autoritzat.

13. Transcorreguts quinze dies de la publicació de la resolució del Jurat a la *Gaceta de Madrid*, els artistes podran recollir llurs obres per si mateixos o per autoritzada a aquest efecte, sense que en cap cas la Secretaria vingui obligada al seu retorn. Transcorreguts altres quinze dies, la Secretaria podrà disposar el que estimi escaient dels treballs que no hagin estat recollits.

Madrid, 1er. de març del 1935.

CATIFES - TEIXITS

ALBERT TRONC S. A.

QUALITAT MÀXIMA

PREU MÍNIM

Rambla de Catalunya, 32

BARCELONA

La marca

és garantia de bona
xocolata

Parquets i Decoració

PLANELLS, QUERALTÓ i C.^{ia} S. L.

Santa Elena, 4 i 6 - Tel. 16 843

JOSEP LLEDÓ MÀS
CATIFES I PERSIANES
(TREBALLS ESPECIALS DE DECORACIÓ)

Despatx i Magatzem:

AVINYÓ 50

TELEFON 12.565

SUCURSAL

PETITXOL 15

TELEFON 18.336

Cursets Monogràfics de Tècniques de la Decoració

Del 1.er de Març al 15 de Juny del 1935.

Relació dels senyors professors que prendran part en el transcurs de les 30 lliçons que comprenen el programa:

Senyor Josep Aragay	Ceràmica
» Tomàs Aymat	Catifes
» Joan Bergós	Fusteria
» Mateu Bres	Pavimentació
» Emili Brugalla	Pells
» Joaquim Campanyà	Mobles
» Josep Casamitjana	Pavimentació
» Francesc Casas	Fusteria
» Josep Casasús	Guixos
» Josep Cassadevall	Estucs
» Manuel Cases Lamolla	Luminotècnia
» Josep Castells	Tapisseria
» Vicenç Cortès	Fusteria
» Adolf Florença	Marbres
» Isidre Grifoll	Metallisteria
» Joan Guarro	Tapisseria
» Josep M. Jansà	Fusteria
» Josep Mainar	Fustes
» Santiago Marco	Fusteria- Color- Mobles
» Jaume Planells	Pavimentació.
» Pere Ricart	Marbres
» Lluís Rigalt	Cristalleria
» P. Rodon i Amigó	Teixits
» B. Sabater i Pastor	Daurats
» Ramon Sarsanedas	Laques
» Ignasi Valls	Pintura
» Francesc Xumetra	Ceràmica

SOCI DEL FOMENT: Us interessa d'inscriure-us.

Procureu la inscripció dels vostres amics i col·laboradors.

Les hores de classe seran de dos quarts de vuit a dos quarts de nou del vespre.

Matrícula per a la totalitat de les lliçons. 50 pessetes

Lliçons per a cursets determinats, cada lliçó 3 »

Els senyors socis gaudiran d'un descompte del trenta per cent.

ASSOCIACIÓ DE CINEMA AMATEUR

Han estat ja celebrades tres sessions dels films presentats al nostre II Concurs Anual. La darrera d'aquestes fou celebrada amb caràcter extraordinari a la Sala Studium, on foren projectades les pel·lícules "Olot", d'E. Vélez; "Octubre", de J. Roig; "Sangre en la Pampa", de R. Serinyà i A. Sarsanedes; "Catllaràs", de R. Puiggròs, "Sota el cel mallorquí", "La dona i els esports" i "Ceràmica Serra", d'E. Ferrer.

Ens cal remarcar l'èxit de públic que s'assolí en totes elles, i ben especialment la celebrada a la Sala Studium.

Resten encara diversos films a projectar que ho seran en una propera sessió.

* * *

La nostra Associació acordà, en ocasió del 40è. aniversari de la primera projecció cinematogràfica, adreçar una lletra felicitant Louis Lumière i nomenant-lo membre d'honor de la nostra entitat, nomenament que ha acceptat amb complaença.

* * *

La Junta Directiva acordà nomenar, amb caràcter interí fins a l'Assemblea General, Josep M.ª Ponsetí per a ocupar el càrrec de vocal que venia exercint E. Vicens, el qual s'ha vist obligat a dimitir per causes de treball.

* * *

L'Associació ha tramès 15 films premiats al nostre concurs a la Federació Catalana,

per a prendre part al 1er. Concurs Nacional de Cinema Amateur, que se celebra aquest mes.

* * *

Ha estat definitivament organitzat el cicle de conferències que anunciàvem en el Butlletí anterior.

Amb el lema: "Els artistes davant el cinema", parlaran:

Carles Soldevila, Robert Gherard i Josep M.ª de Sagarra, i un pintor el nom del qual donarem aviat.

Les conferències seran celebrades al nostre estatge. Oportunament seran repartides les respectives invitacions.

* * *

Per al dia 10 del corrent, s'ha organitzat un sopar en honor del jurat qualificador dels films presentats al nostre II Concurs, el qual fou integrat per la senyoreta M.ª Luz Morales i peis senyors Santiago Marco, Alfons Montcanut, Angel Ferran, J. Cortès i Vidal, J. M. Ferry, Josep Sala, Manuel Moragues i Ramon Gil, que actuava de Secretari.

* * *

Recomanem a tots els socis i amics nostres que assisteixin a les sessions que se celebraran els dies 4, 11, 25 d'abril i 2 de maig, a la Sala Studium, organitzades per la Federació Catalana de Cinema Amateur, per a la presentació pública dels films del 1er. Concurs Nacional.

CONEXIMENTS TÈCNICS ELEMENTALS

PROFUNDITAT DE CAMP

(Continuació)

Per a filmar grossos primers plans ens caldrà generalment situar la cambra de presa de vistes a una distància de l'assumpte més petita que la distància hiperfocal de l'objectiu. Com fer-ho perquè l'assumpte no resulti desenfocat?

Hi ha aparells que porten l'objectiu dispost en muntura helicoidal, i això permet, en el cas de què parlem, augmentar la distància que va de l'objectiu al film, fent així que la superfície sensible quedi situada en el pla d'intersecció dels raigs lluminosos que vénen de l'objecte, que d'altra manera quedaria per davant de dit pla.

En altres aparells en què l'objectiu queda fix, s'hi posa al davant una *lent d'aproximació*, que fent convergir els raigs que vénen massa divergents dels objectes situats a molt curtes distàncies, fa que penetrin paral·lels a l'objectiu i que la imatge es formi en el pla focal per on passa la pel·lícula.

En les muntures helicoidals va senyalada la posició en què s'ha de deixar l'objectiu per a enfocar a les diverses distàncies, i cada lent d'aproximació porta també en la muntura la distància en què ha d'estar situat l'objecte per a usar-la.

Però un altre problema es presenta en aquests casos de la filmació de primers plans. En usar una lent d'aproximació o enfocar l'objectiu a una distància determinada, no queden a focus tots els objectes situats des d'aquesta distància fins a l'infinit, sinó que llavors es poden considerar tres zones: la primera, en què els objectes quedaran desenfocats per estar situats massa a prop de la cambra; la segona, en què quedaran a focus; i la tercera, també desenfocats per estar massa lluny de la cambra.

Com que, fora de casos especials, com la filmació de rètols, o dibuixos o altres similars, els assumptes a filmar presenten plans situats a diversa distància de l'objectiu, convé, en usar una lent d'aproximació o enfocar a una distància donada, saber a quina distància ençà i enllà de dita distància poden estar situats els objectes perquè quedin suficientment a focus. A l'espai que així es determina s'anomena **PROFUNDITAT DE CAMP**.

Per a determinar la *profunditat de camp* començarem per fixar la distància hiperfocal per mitjà de la fórmula anteriorment esmentada, i llavors plantejarem aquesta altra equació:

$$P = \frac{H \cdot D'}{H \pm D'} \quad (2)$$

en la qual P representa la *profunditat de camp* que es cerca, H la *distància hiperfocal*, que es determina, com hem dit, amb la fórmula (1) i D' la distància exacta a què s'enfoca segons la muntura de la lent o de l'objectiu.

Exemple: Quina profunditat de camp tindrem emprant una lent d'aproximació de mig metre, amb un objectiu de 20 mm. de distància focal i obrint el diafragma a 3'5?

Per la fórmula (1) sabem que la distància hiperfocal serà de 2'85 metres.

Plantegem la fórmula:

$$P = \frac{2'85 \cdot 0'50}{2'85 \pm 0'50}$$

i fent les operacions indicades trobarem que els objectes estaran suficientment a focus des de 42 a 60 centímetres, o sigui que la *profunditat de camp* serà de 18 centímetres.

(Continuarà)

ESTEVE CASAMITJANA · ATRIBAU, 111
TELÈFON 77.217

ESTORES - PERSIANES - FELPILLES

PAVIMENTS DE GOMA **PIRELLI**

PAVIMENTS DE LINOLEUM

CATIFES - Confecció i col·locació, neteja mecànica, restauració.

Cristalleria Catalana S. A.

Capital: 2.500.000 pessetes

Successora d'Emili Buxeres, Buxeres i Abella,
Ll. Rigalt i J. Coll Escofet.

Conseller Delegat i Director Artístic

LLUIS RIGALT

Central: Ronda de Sant Antoni, 56

Telèfon 22035

Sala d'Exposició, demostracions i ven-
des al detall, de la Rambla Catalunya, 2
i Plaça de Catalunya, 9 - Tel. 13 273

Vidrieres d'Art - Montures en Plom i Llautó
Esmalts al foc sobre Vidre, Cristall i Cerà-
mica - Vidres i Cristalls plans i corbats de
totes qualitats i gruixos - Gravats - Bisellats
Miralls - Montures - Marcs, etc.

Barcelona, 1933;
Medalla d'Honor

Paris, 1925; Medalla d'Or

Barcelona, 1929. Gran Premi

TIPOGRAFIA COMERCIAL

Riereta, 37 - Telèfon 11.632 - BARCELONA

res 1109

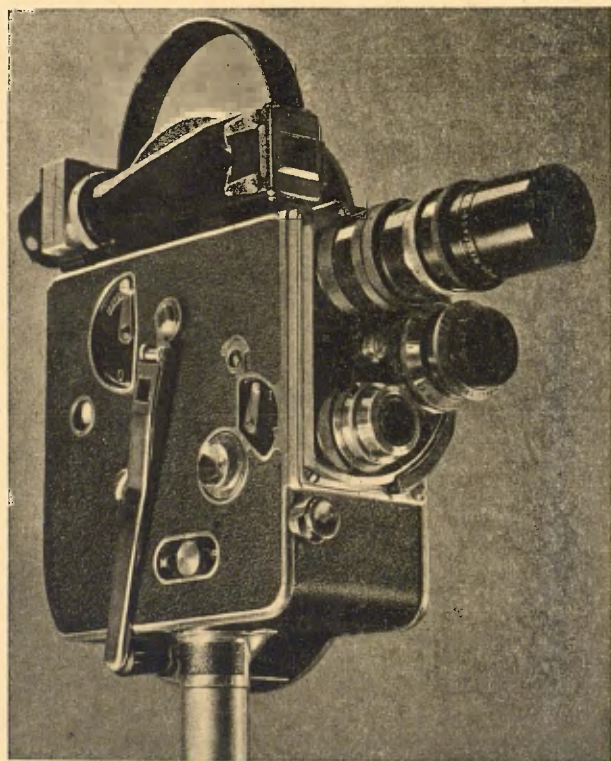
V i l a r ó i
Valls, S. A.
P I N T U R A
MUNTANER, 155 i 157
B A R C E L O N A

SUPLEMENT EXTRAORDINARI DEL BUTLLETÍ DEL FOMENT DE LES ARTS

DECORATIVES • • • II CONCURS DE FILMS AMATEURS 1934 - 1935

**ASSOCIACIÓ
DE CINEMA
AMATEUR
DEL FOMENT
DE LES ARTS
DECORATIVES**

ABRIL - 1935

UN NOU TRIOMF
DE LA CASA
PAILLARD

LA
MOTOCAMBRA
DE 9 1/2 M/M.
MES PERFECTA.

Carregador fins a 30 mts. de film.

Corda per a 7 metres de film.

Velocitats 8-16-24-32-64 imatges.

Dispositiu per fer imatge per imatge amb el temps d'exposició que es desitgi.

Acció a manivel·la.

Marxa endarrera a manivel·la, desembragant el mecanisme a resort.

Muntura a revòlver per a 3 objectius de pas de rosca **STANDARD**. Carregament automàtic. Tracció del film per alimentadors i agulla.

Comptador de metres audible cada 25 c/m., que es posa automàticament a zero en obrir la tapa.

Visor evitant la paral·laxi i pels 3 objectius.

La seva construcció permet transformar-la per rodar en 16 m/m.

DISTRIBUIDOR
GERMÀ
RAMON CORTÈS
PASSEIG DE GRACIA, 78 - TEL. 78.662
BARCELONA

BUTLLETÍ

DEL

FOMENT DE LES ARTS DECORATIVES

DIRECTOR: JOSEP MAINAR — REDACCIÓ: AVINYÓ, 30, PRINCIPAL. · TELÈFON 24325

SUPLEMENT EXTRAORDINARI

dedicat al II Concurs de Films de
l'ASSOCIACIÓ DE CINEMA AMATEUR

PUBLICAT AMB LA COL·LABORACIÓ DE MANUEL MORAGUES

Barcelona

Abril 1935

P O R T I C

Ens plau regradar des d'aquí, la col·laboració que hem trobat en organitzar el nostre II Concurs de Films. Als donants de premis, als membres del Jurat, i als concursants que han contribuït a l'èxit assolit, els regradiem llur ajut.

En llançar la nostra crida convocant els realitzadors amateurs, confiavem que aquests sabrien copsar l'esperit de la convocatòria de manera que aquest concurs resultés una cosa intel·ligent que vingués a ésser un pas més en la nostra cinematografia. Efectivament, la realitat ha estat prou esclatant per a sentir-nos més que satisfets de l'èxit, amb la seguretat que han estat acomplerts els objectius que inspiraren aquella convocatòria.

L'èxit, doncs, d'aquest concurs ens ha decidit a presentar recollits en aquest «SUPLEMENT EXTRAORDINARI DEL BUTLLETÍ DEL FOMENT DE LES ARTS DECORATIVES» algunes fotografies dels films presentats al nostre concurs, junt amb alguns articles d'elements que formaren part del Jurat qualificador.

ASSOCIACIÓ DE CINEMA AMATEUR se sent orgullosa en poder oferir aquestes planes de divulgació del seu concurs, i afirma de nou la seva posició tot recordant que no defraudarà mai la bona acollida que ha obtingut la seva modesta convocatòria, tant pel variat concurs d'autors, com per la qualitat dels films, i a aquest fi multiplicarà més encara les seves activitats. Gràcies a tots.

Louis Lumière,
Soci d'honor
de l'A. C. A.

pour l'association des Cinéma
Amateurs
avec l'expression de mes
meilleurs sentiments
Louis Lumière

Acta de la sessió del Veredict del II Concurs anual de films

A la ciutat de Barcelona, a les onze de la nit del deu de març del mil nou-cents trenta-cinc, es reuneixen a l'estatge social de l'Associació de Cinema Amateur (Foment de les Arts Decoratives), carrer d'Avinyó, 30, pral., la senyoreta Maria de la Luz Morales i els senyors Santiago Marco, Angel Ferran, J. Cortès i Vidal, J. M. Ferry, Josep Sala, Alfons Montcanut, Manuel Moragues i Ramon Gil, que actua de Secretari sense vot, els quals formen el Jurat designat per a qualificar les pel·lícules presentades al II Concurs anual convocat per l'entitat susdita.

Aquesta reunió té per objecte procedir a l'adjudicació de premis a aquelles pel·lícules que en són mereixedores per llur bona puntuació.

Després de llegides les Bases del Concurs, el Secretari dóna compte dels coeficients de puntuació assolits per cada una de les pel·lícules projectades en les sessions celebrades a porta tancada pel Jurat, els dies 24 de febrer i 3 i 6 del corrent mes de març.

D'acord amb el resultat dels coeficients, el Jurat determina —i ho fa per unanimitat— els films que han resultat guanyadors dels diversos premis, els quals queden detallats a continuació:

Premi Generalitat de Catalunya: "Ceràmica Serra"; premi Atracció de Forasters: "Olot"; premi Casa Cuyàs: "Llibres i soldats"; premi Cinematografia Amateur: "Sangre en la Pampa"; premi Eumig: "L'home que jo he mort!"; premi Foment de les Arts Decoratives: "Ceràmica Serra"; premi Kodak: "Catllaràs"; premi Paillard-Bolex (Germà Ramon): "La dona i els esports"; premi Pathé Baby: "Octubre"; premi Vda. E. Riba: "Sota el cel mallorquí"; premi J. Sabat: "Reportatges de la Vall d'Aran"; premi Serrahima: "Sangre en la Pampa"; premi Unió Excursionista de Catalunya: "Catllaràs"; premi Cèsar Vicente: "De sol a sol"; premi Gevaert: "Turistes a Mallorca"; premi Kodak-color: "Costa catalana"; premi Víctor: "Ceràmica Serra"; premi Foto-Optica: "Sangre en la Pampa"; premi Associació de Cinema Amateur al millor film realitzat per un dels seus socis: "Ceràmica Serra"; premi Associació de Cinema Amateur al millor film del Concurs: "Ceràmica Serra".

Obertes les pliques que acompanyaven els films esmentats, resulten ésser-ne llurs autors els senyors relacionats a continuació, d'acord amb l'ordre de la classificació anterior:

Eusebi Ferrer; Ermenter Vélez; Amadeu Real; R. Serinyà i A. Sarsanedas; J. M. Ponsetí, J. Arrufat i Joan Serra; Eusebi Ferrer; Joan Ventura; R. Serinyà i A. Sarsanedas; Ramon Puiggrós; Ramon Puiggrós; Jaume Colomer; Ramon San Ricard; Eusebi Ferrer; R. Serinyà i A. Sarsanedas; Eusebi Ferrer; Eusebi Ferrer.

El Jurat considera, per unanimitat, que han d'ésser declarats deserts els premis detallats a continuació pels motius que són expressats:

Premi Secció de Cinema del Centre Excursionista de Catalunya, per no haver-se presentat cap pel·lícula al tema d'avantguarda.

Premi Agfa, per no haver-se presentat cap pel·lícula impressionada amb material d'aquesta marca.

Premi Perutz, per no haver-se presentat cap pel·lícula impressionada amb material d'aquesta marca.

Premi Nizo, per no haver-se presentat cap pel·lícula rodada amb cambra d'aquesta marca.

Tenint en compte la bona puntuació d'alguns dels films no premiats, hom acorda, per unanimitat, de concedir medalles honorífiques a les pel·lícules:

"La pesca del nero"; "Natació"; "Montseny"; "Passa un circ"; "Dotze dies per Europa".

Obertes les pliques resulten ésser-ne llurs autors:

Antoni Sarsanedas; Claudi Gómez; Sirvent-Morera; Ramon Sarsanedas; Casimir Aumacelles.

Vista l'admirable realització del film "Ceràmica Serra", el Jurat pren l'acord, per unanimitat, de distingir el seu autor Eusebi Ferrer i Borrell, amb una menció especial que li serà comunicada per mitjà d'un Ofici.

I no havent-hi res més a tractar, és aixecada la sessió a la una i vint minuts de l'onze de març del mil nou-cents trenta-cinc, després d'ésser formulada l'acta present, que signen tots els membres del Jurat.

Maria de la Luz Morales, Santiago Marco, Angel Ferran, J. Cortès i Vidal, J. M. Ferry, Josep Sala, Alfons Montcanut, Manuel Moragues, Ramon Gil.

*Del film
«Sota el cel Mallorquí»,
d'Eusebi Ferrer.*

Al marge del II Concurs de Films de l'Associació de Cinema Amateur

per Santiago Marco

El procés que segueix el desenvolupament de la producció amateur, entra ja en una fase mereixedora de seriosa atenció per part de tots els qui s'interessen per l'expressió de les nostres valors espirituals. Els concursos de films amateurs celebrats darrerament, donen idea de l'extensió que ha pres el moviment cineïsta amateur a casa nostra, i de la formidable proporció, en relació als concursos anteriors, de l'impuls d'aquestes activitats, les quals poden estimar-se com a un valor col·lectiu digne dels millors estímuls i susceptible de significar excel·lentment la nostra personificació cultural.

Tota l'atenció que el públic ve prestant amb simpatia veritable a aquest moviment, se'ns presenta plena de possibilitats, tant com plena de perills, per arribar a donar al conjunt de la producció amateur aquesta personalitat que volem reeixida i plena de sentit. Car el recolzament que significa la simpatia del públic vers la tasca dels cineïstes, pot esdevenir per a aquests una preocupació i un desig primordial cercant de divertir i d'emocionar una concurrència heterogènia amb efectes sovint consagrats pel cinema comercial en les pel·lícules d'argument, en lloc de constituir una pura expressivitat, temperamental, artística, o tècnica, reveladora d'estats particulars o generalitzats.

Del film
«Passa un circ»,
de Ramon Sarsanedas.

El concurs que ha celebrat enguany l'Associació de Cinema Amateur ve a confirmar-nos la impressió de concursos anteriors, que quan el cinema amateur abandona el camí torturat de l'argument i tendeix vers les realitzacions de caràcter cultural, pot oferir-nos resultats tan excel·lents com els que palesa, per exemple, la pel·lícula "Ceràmica Serra" igual que, amb una altra característica, "El vi". Aquesta mena de producció no exclou pas aquestes característiques que fan falaguer un film per llur fantasia i interès, tot i fent-les aptes per a ésser conegudes i estimades ací i arreu.

Hi ha tanta tasca a fer portant al cinema el producte de les activitats humanes, i àdhuc la catalogació de les valors espirituals, que els temes són inesgotables. En aquest darrer sentit, el cas de Salvans, de l'agrupació cineïsta de Terrassa, amb el film "Concert Costa", és ben expressiu. En ell resta plasmada en certa manera la vida de l'artista, flotant entre els somnis i suggeriments que desvetlla en els espectadors.

Al meu criteri, les pel·lícules dites d'argument malgrat algun cas notable, esporàdic, o que es pugui produir isoladament, ni donen valor a un ample moviment de cinema amateur, ni poden resistir, per diversos conceptes, l'aparellament amb les anomenades pel·lícules comercials, de les quals hom pot témer que en resultin simples reflexs, i fins i tot imitacions que, en cinema, com en qualsevol art, esdevenen ridícules i pertorbadores.

Material Fotogràfic

VIDUA D'ENRIC RIBA

**Ronda
Universitat, 37**

**Cambres i objectius de les millors marques.
Existències constantment renovades en
plaques, papers i pel·lícules, etc. etc.**

Aparells des de ptes. 12'90

**Laboratoris especials per
als treballs d'aficionats**

Els films, abans, damunt el paper

per Angel Ferran

Des que es va començar a parlar a casa nostra de cinema amateur, quan uns quants pares de família orgullosos dels seus fillets i uns quants excursionistes ordenats recollien amb el primitiu Pathé Baby curtes escenes-recordatori i quan des de "La Publicitat"—és un altre curt recordatori—començaren a parlar del que feien els amateurs americans traduint cada setmana articles de revistes amateurs especialitzades, articles de tècnica, cosa ben curiosa per revistes d'amateurisme, aquesta de revelar els secrets perquè d'altres se n'aprofitin, no? Això era considerat aleshores ací com una heretgia o com una badada perquè el cinema amateur no era altra cosa que la descoberta i la guarda amb set claus de petits secrets anomenats de tècnica cinematogràfica, i els films no eren altra cosa que la presentació d'uns quants d'aquests secrets, per fora, és clar, i sense revelar-nos el secret; la tècnica cinematogràfica es reduïa a la possessió d'uns quants trucs que es repetien i si es podia s'augmentaven a cada nou film realitzat. L'altra tècnica, la perfecció material de l'obra no preocupava massa i no diem de la tècnica intrínseca, de la perfecció interna de l'obra, que encara no preocupa gens.

D'això n'hem parlat moltes vegades ja i sentim un agraïment profund per no ésser escoltats perquè això ens facilita el sortir de compromís cada cop que ens demanen un article sobre el cine-

*Del film
«Montseny»
de Sirvent i Morera.*

ma amateur. Així avui podrem seguir explotant el filó, que si fos un filó podríem viure'n, però, que, com que no ho és, només ens serveix per sortir del pas, i podrem seguir constatant que encara no hagi arribat l'hora en què un film sigui considerat com alguna cosa més que una tira de celluloide impressionada a través de l'objectiu. De totes maneres, però, ja hem guanyat alguna cosa perquè ja es comença de considerar una mica imprescindible que sigui ben impressionada i això és molt si no tot, i per aquest camí no desesperem que el nostre truc acabi per estar passat de moda.

Però que no es pensin els qui encara ens donen ocasió per seguir parlant del mateix—n'hi ha alguns, encara que pocs, que ja ens han començat d'inutilitzar el tema—que no tinguin arguments de pes que els abonin. Si em volen seguir servint poden adduir paraules d'una autoritat, i d'una gran autoritat, l'autor de films tan ben fets com "El Gran Desfile", "Alleluia" i "Y el mundo marcha", King Vidor, que una vegada va dir que ell els films els escrivia amb la cambra i no pas sobre el paper. Però, és clar, King Vidor era King Vidor, i fins potser això ho deia com a truc per despistar i el dia que, com el protagonista del "Viatge Sentimental", de Sterne, que havent dit en una conversa: "Oh!, això està molt millor a França", va decidir a anar a veure si era veritat, King Vidor, en provar si anava bé això d'escriure els films directament amb la cambra, no ha fet mai més res de bo.

Els amateurs, en la seva major part s'entén, poden vanar-se d'haver començat per on King Vidor ha acabat.

Però tot i aquesta vanaglòria, creiem que els cineistes amateurs farien bé d'acabar, i de pressa, de produir directament i començar a fer-ho a base d'un guió establert per endavant. Es clar que és difícil saber el que hom veurà: però no costa gens d'escriure el que hom vol veure i escriure-ho ordenadament. Aleshores, si s'han vist més coses, o menys, es pot refer el guió i muntar el film segons el nou. A més, el sistema del guió previ, per esquemàtic que sigui, és un peu forçat que després obliga a cercar les escenes i a filmar-les sempre d'una manera intencionada, per dir alguna cosa, més, per dir una cosa determinada i no tot badant. D'aquesta manera s'evitarien aquestes tirallongues de metres i metres en els quals no es fa altra cosa que presentar vistes que difícilment interessin a algú que no sigui de la família, i això, encara que sigui un estímulo per ampliar-ne el cercle procurant casar els nois i les noies, no s'eixampla prou per interessar un públic nombrós.

Però no tot són films d'escenes preses a l'atzar, o vistes, o reportatges muntats a posteriori. Hi ha films que han hagut d'ésser pensats per endavant, com els d'argument, o bé els reportatges que hom ha decidit de fer. En aquests el guió previ hi és absolutament imprescindible. Però el guió, per ell tot sol, no és cap assegurança contra l'ensopiment del film, no pels incidents que hi hagi, sinó per la seva llargada i pel ritme. El ritme depèn en gran part de la llargada de les escenes, és a dir, de la llar-

gada dels trossos que s'enganxen uns als altres en fer el muntatge final. Per això és un bon exercici, en veure un bon film professional, comptar el temps, simplement comptant un, dos, tres, etc., el temps que passa per cada nova escena o punt de vista diferent de la mateixa. Si ens fixem en els noticiaris, reportatges o part no d'acció dels films d'argument (pas de núvols, el vent en els arbres, etc.), veurem que no comptem més enllà de tretze o catorze, comptant molt llarg. Però, encara, aquesta regla pot venir modificada per una sèrie de circumstàncies i per això el millor és, abans de rodar un sol metre, establir el guió amb el temps, simplement imaginant *exactament* les escenes i comptant en el rellotge la seva durada. Això, és clar, no serà mai absolutament exacte i, a més, és una feina dura i pesada; però per ample que sigui el marge d'aproximació els seus resultats seran meravellosos, ja que, quan tindrem el film escrit d'aquesta manera, sabrem la seva longitud total, el seu ritme i el seu interès.

Però per això hi ha una dificultat i és que els fragments que no hagin estat reeixits i que ara o es deixen o es llencen, caldrà, si es vol que el film sigui bo i digui el que ha de dir, repetir-los fins que surtin bé, cosa que ara no es fa ni en el cinema amateur ni en el professional. Però si té aquest inconvenient té també grans avantatges com són la major facilitat de treballar sobre el paper, l'estalvi de film, ja que no caldrà rodar, rodant-lo bé, s'entén, més que els metres que indiqui el guió i, el més important de tots, el film resultant serà una cosa coherent i completa, dirà el que hom s'ha proposat de dir i, en una paraula, serà un film i no una enfilada de retalls que per la infinita benevolència divina diuen alguna cosa o per la infinita misericòrdia de Déu no diuen res.

Aparells fotogràfics i cinematogràfics

Prismàtics, Binocles, Pel·lícules Pathé-Baby, Fonògrafs de totes menes. Discos, etc...

Joies = Brillants

TOT DE VERITABLE OCASIÓ

COMPRA, VENDA I CANVI

CASA BAGUÉS

Carrer Sant Pau, 6 (prop de la Rambla) Telèfon 14.237 - Barcelona

Del film «Ceràmica Serra», d'Eusebi Ferrer.

«Sangre en la Pampa», de R. Serrinyà i A. Sarsanedas.

Del film «Callaràs», de R. Puiggrós i Vall.

«L'home que jo he mort!», de Josep M. Ponseti, Josep Arrufat i Joan Serra

Ambició, Malícia i Ironia

per Joan Cortès i Vidal

Encara que no amb una abundància que pugui meravellar ningú, ans bé en quantitat més aviat limitada, però sí en prou proporció perquè sigui lícit felicitar-nos-en i justificat el donar per ben esmerçats l'entusiasme i els esforços dels seus promotors, el nostre cinema amateur ha donat de si en els pocs anys que porta d'actuació digna de nota pel seu volum i per la seva intensitat, uns quants *cameramen* estimables, dotats de bon gust i sensibilitat, que tenen idees ben clares sobre el què ha d'ésser la presa de vistes en un film animat, que saben encertar els aspectes interessants dels seus assumptes, que saben situar la màquina on cal i saben moure-la en la mida justa. No crec que a aquest propòsit calgui citar uns quants noms que han assolit prou relleu dins el nostre món de l'amateurisme cinematogràfic perquè estiguin en la memòria de tots aquells que puguin llegir aquestes notes.

Però hi ha hagut—hi ha encara—, per a nosaltres, alguna altra cosa força més difícil d'aconseguir que aquest grapat de *cameramen* que ens poden fer quedar bé a tot arreu on vagin —com ja ens ho han demostrat prou—, alguna altra cosa que, per raons prou òbvies per no haver d'explicar-les, sembla que es troba tot just en els seus inicis. Aquesta és la de poder comptar amb uns quants amateurs que, demés d'estar capacitats que un film és alguna cosa més que una sèrie més o menys llarga de fotografies en moviment, siguin prou aptes per a engiponar un guió i seguir-lo, de bastir un argument que resulti un xic més interessant que les aventures d'estiu de la família o quatre atzagaiades sense ordre ni concert, que sàpiguen cercar-se bons col·laboradors per a realitzar-lo, que tinguin ambició, en fi, de director.

Aquest enunciat, vertaderament, expressat així i sense altra explicació, és per a fer esgarriar qualsevol per la seva petulància i per la pedanteria que expressa. Per això és que al seu bell costat he de cuitar a posar-hi algun aclariment que li tregui flor i que el situï a la mida que és la meua intenció. Ambició, sí, molta, però acompanyada també de molta malícia i de molta ironia.

Aquesta ironia i aquesta malícia han d'ésser exercides no contra els nostres pressumptes espectadors, sinó contra nosaltres; elles ens han d'anar molt bé per no prendre'ns amb massa seriositat nosaltres mateixos; ens han de servir per evitar-nos

de caure en l'infatuament i deixar-nos anar a creure que ja ho sabem tot de tot; ens han de frenar per no voler arribar més enllà dels nostres mitjans, i ens han de fer controlar i contrastar tantes vegades com sigui necessari el que estem fent i el que ens proposem fer. Amb elles tindrem ben segur de no quedar mai en ridícul i ens posarem en camí de poder realitzar alguna cosa que valgui la pena de bo de bo, més tard o més aviat.

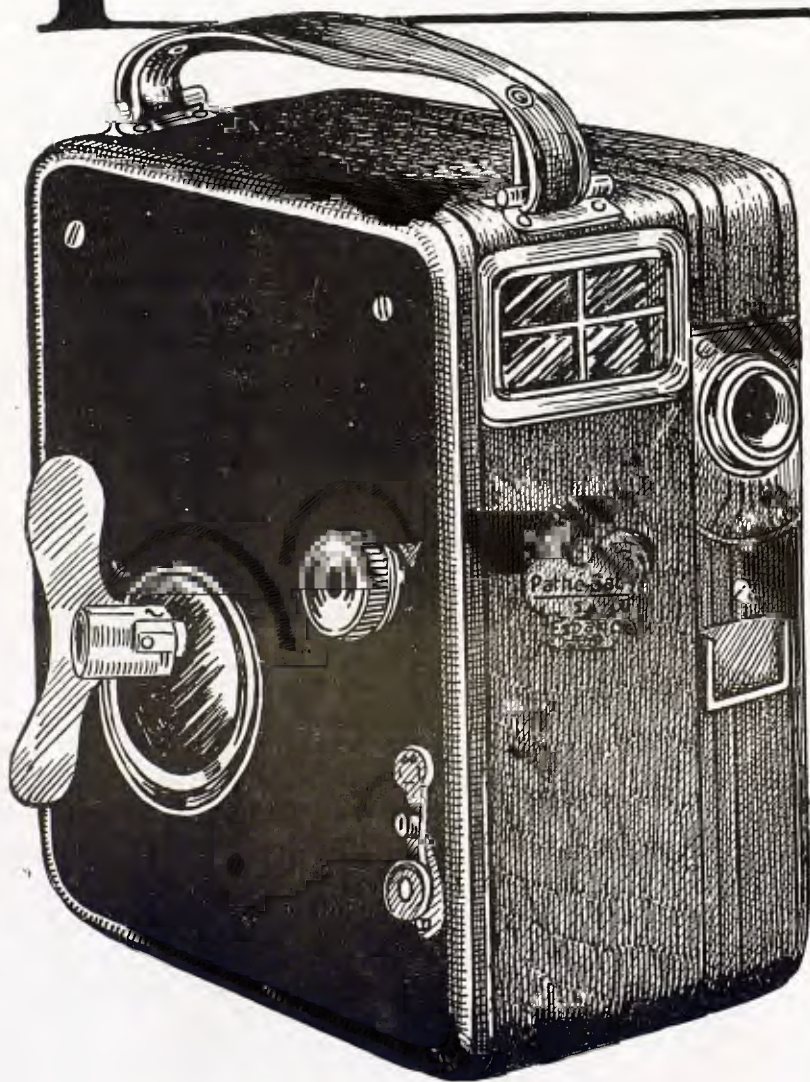
I serà amb aquella ambició ben contrapesada amb aquesta malícia i aquesta ironia que quan hom realitzi un film d'argument ho farà sense un bri de pedanteria, ni una guspira de suficiència, ni una gota d'encaparrament. Hom defugirà en tot moment els mil perills de voler assolir coses que són fora del propi abast i hom es posarà a la feina sabent perfectament què és el que es va a fer, què és el que es vol i com s'ha d'aconseguir.

Salvant alguns detalls, més accessoris que substantius, i tenint en compte la relativitat dins la qual ens hem de moure, això és el que ens ha permès poder veure en aquest segon concurs un film d'argument com "Sangre en la Pampa"—reeixida paròdia grotesca—on hom ha sabut treure excellentíssim partit de tots els elements amb què treballava, o bé l'"Home que jo he mort!", en el qual, per bé que amb més falles, particularment quant a gust i finor, aquelles condicions que assenyaalem han jugat igualment un bon paper.

*Del film
«La dona i els esports»,
d'Eusebi Ferrer.*

MOTOCÁMARA Pathé-Baby

La
Motocámara
más
perfecta

Del film
«De sol a sol»,
de R. Puiggrós i Vall.

El ritme en els films

per Manuel Moragues

Un títol ambiciós de debò és aquest amb què comencem aquestes ratlles. Abans de tot hem de declarar que estem molt lluny de tenir la pretensió de dictar cap llei. La nostra posició queda així més còmoda i menys responsable. No perseguim, doncs, cap més intenció que la d'aportar unes consideracions sobre aquest factor capital en la realització dels films.

El ritme no admet definicions categòriques. Plomes molt més autoritzades que la nostra s'han limitat a consideracions més aviat subjectives. Per tant no serem nosaltres qui ens atrevirem a donar lliçons. Un crític tan conegut com és Josep Palau ha escrit sobre aquest tema: "Del ritme més que d'enlloc treu el cinema la seva puixança. No són les imatges, per reeixides que elles siguin, sinó cèl·lules del film. Aquest neix—i amb ell l'emoció grandiosa—de l'organització que el cineista sap imposar a aquelles escenes. El cinema viu en el temps. Es la seva gran dimensió i cada imatge ha d'estar com prenyada de totes les anteriors. El ritme treballa en aquesta inclusió recíproca de les imatges." J. Carner Ribalta, referint-se al ritme, ha parlat de la manera següent: "Es l'element que ha de respondre en ab-

solut del dinamisme de la nostra narració i, per tant, de la força captivadora del film. El ritme en un film és el responsable directe de l'èxit o del fracàs de la narració visual. El ritme és qui ho regula tot: la fluïdesa, el temps, la bellesa, l'interès, l'emoció. Per això convé de tenir-ne una idea com més científica millor per anar a la segura i no cometre errors de base i de fonament." Ens hem permès reproduir aquestes autoritzades opinions, si més no, per valoritzar tal com s'ho val aquest importantíssim aspecte de la realització cinematogràfica.

El ritme és un dels elements essencials no pas solament de l'art cinematogràfic, sinó de totes les arts. Nosaltres ens limitarem a parlar, naturalment, del ritme cinematogràfic.

El millor és que cada idea dramàtica contingui el seu equilibri propi i el seu ritme propi. Es impossible de fixar d'una vegada per a sempre totes les lleis del ritme cinematogràfic. Es per això que el realitzador no podrà mai revelar lleis particulars de l'equilibri i del ritme en cada obra que crearà. Aquestes lleis les haurà d'aplicar estrictament perquè la seva producció sigui harmoniosa. No es pot comparar tampoc, com equivocadament algú ha fet, amb la música, on les regles de l'harmonia per una melodia fixada són quasi intangibles.

El cinema és un art a la vegada visual, verbal, musical, que té lleis més complexes que les que usa la música, la declamació, les imatges...

Resumint podem dir que l'obra dramàtica consisteix en:

Una *idea generadora* harmoniosa: *l'escenari*.

Traduïda per:

Una *forma expressiva* harmoniosa: *el film*.

L'escenari comprèn:

La forma dinàmica del drama: *l'acció-idea*.

El creador dels "prolongaments" de l'acció i del verb en la sensibilitat dels espectadors és: *la música*.

El film comprèn:

La forma plàstica de l'acció: *la fluïdesa de les imatges o continuïtat*.

El comentari a la continuïtat de les imatges i la seva valorització és: *la grandària relativa dels plans i llur varietat*.

El creador dels "prolongaments" emotius de les imatges en la sensibilitat de l'espectador és: *l'estil fotogràfic*.

Cal que cadascun d'aquests components sigui *per si mateix* harmoniós i per tant ho sigui en *relació amb els altres*.

Així podem establir les necessitats següents:

Equilibri i ritme de *l'acció-idea*.

Equilibri i ritme del *verb*.

Equilibri i ritme de *la música*.

Equilibri i ritme de *la continuïtat*.

Equilibri i ritme de *la grandària i varietat de les imatges*.

Equilibri i ritme de *l'estil fotogràfic*.

Després de realitzades aquestes condicions parcials ens trobem davant d'una nova i important necessitat:

Equilibri i ritme de la síntesi, que és tota obra d'art: o sigui *el muntatge*.

Amb aquestes consideracions hauríem d'acabar si no fos que abans hem d'esmentar alguns films amateurs inspirats amb normes semblants i que són exemples molt més eloqüents que les nostres paraules i que demostren la importància que té aquest aspecte en la realització dels films.

Sense establir categories direm que: "Octubre" aconsegueix un equilibri perfecte i quasi constant; "La pesca del nero" és una mostra de la importància que té la valoralització dels plans especialment en les escenes primeres; "L'home que jo he mort" té el seu ritme propi i ens confirma com cada realitzador ha d'establir aquelles lleis més o menys estrictes, però basades en l'esperit de l'obra; "Sota el cel mallorquí" és una mostra d'estil fotogràfic harmonitzat hàbilment; en "Catllaràs", més que existir-hi una idea creadora s'hi observa un muntatge que treu un bon rendiment de les imatges i de l'estil fotogràfic; "Ceràmica Serra" és un compendi de totes les valors, la idea, la continuïtat, les imatges, etc., molt estimables.

I res més. Hem volgut aportar aquestes consideracions degut a la importància que concedim al ritme en l'edició de films. La nostra opinió, ben pobre, no és guiada per altre desig, tal com hem dit en començar, que el de fer unes consideracions personals i sense cap transcendència ambiciosa, sobretot quan acabem d'observar bells exemples que demostren la importància que els nostres realitzadors concedeixen a aquest aspecte.

AGENT EXCLUSIU PER A CATALUNYA
Lluís Baltà, Successor de **BALTÀ i RIBA**
PORTAL DE L'ÀNGEL, 42

Gran stock d'aparells i accessoris de 9.5 i 16 m/m de
totes les marques i preus

UN NOU PRODUCTE

Bell & Howell

LA CAMBRA
FILMO 121

LA MÉS REDUIDA I MÉS
ECONOMICA.

—
VEGEU ELS NOUS
PROJECTORS

Bell & Howell

FILMO

(La màxima perfecció en la
cinematografia).

RECEPTAN $\frac{10^\circ}{10}$ DIN

La pel·lícula de 9 1/2 i 16 m/m.
de màxim rendiment
exacte pancromatisme
gra finíssim
manipulació fàcil.

Concessionari exclusiu
per a la venda a revenedors.

Joaquim Gasca Peris

Apartat de Correus 282
B a r c e l o n a

*Del film
«Llibres i Soldats»,
d'Amadeu Real.*

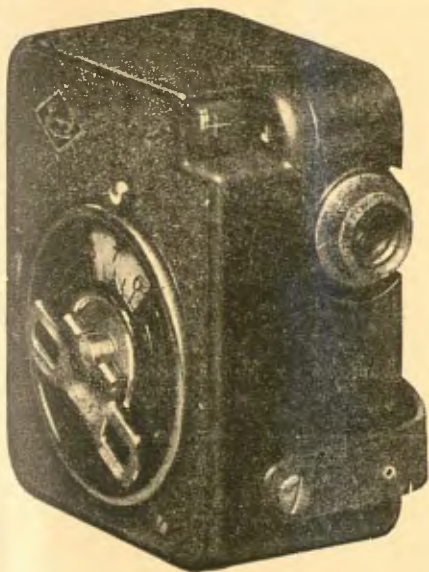
Comentari breu al Concurs

per Ramon Gil i Soler

Si repassem tota la literatura (?) que ha provocat el moviment amateur de casa nostra, hi trobarem en abundància les opinions més contradictòries. No és estrany, doncs, que, pel que fa referència als concursos, uns els atribueixin efectes màgics, mentre que d'altres els hi neguin tota eficàcia.

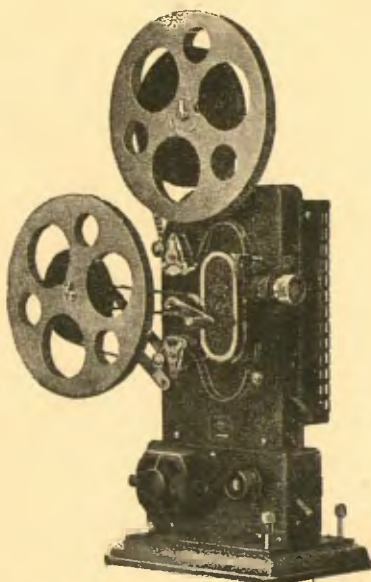
Hem viscut totalment aquest concurs i és després del trasbals natural: classificació dels films rebuts, sessions del Jurat, adjudicació dels premis, sessions per als socis i sessió pública de selecció; després que la crítica s'ha manifestat cantant les excel·lències d'algunes produccions i dient tota mena de penja-ments de les altres; després de la satisfacció dels uns i del desencís de molts altres dels que hi han pres part; després de tornades les pel·lícules a llurs autors, o sigui, després de la liquidació definitiva del concurs, és quan nosaltres creiem oportú de dedicar-hi el nostre comentari.

I començarem per dir que tenim motius per a estar-ne satisfets. Satisfets en part, naturalment, perquè el valor conjunt del films presentats no ha estat pas al nivell d'allò que hom pot esperar dels nostres cineistes. Però, com que no es pot exigir que totes les obres presentades a una competició siguin bones, ens queda la satisfacció de dir que, enguany, han passat per les nostres mans algunes de les pel·lícules que honoren més el cinema català, i que poden competir amb probabilitats d'èxit amb la producció amateur de qualsevol país. I si al que acabem d'exposar, hi afegim que no ens ha estat lliurada ni una sola pel·lícula de caràcter familiar—la qual cosa vol dir que els amateurs co-

Motocambra 9 1/2 m/m
objectiu intercanviable
Meyer Trioplan 2.8 f 20 m/m.

Totes les pel·lícules 9 1/2 m/m. presentades al II
Concurs de l'Associació de Cinema Amateur,
impressionades amb motocambra EUMIG, la
preferida del bon aficionat, han estat premiades.

Projector 100/250 W 9 1/2 o 16 m/m.
amb o sense motor.

Accessoris EUMIG

Xassis 9 1/2 m/m. per a pel·lícula normal i pan
Premses per a tallar i enganxar 9 1/2 o 16 m/m.
Reembobinadors 9 1/2 i 16 m/m.
Liquid per a empalmar pel·lícules.
Liquid per a netejar pel·lícules
Bobines 40, 60 i 140 m. en 9 1/2 o 16 m/m.
etc. . .

Gran assortit d'objectius especials **Meyer**,
amb rosca normal, adaptables a la cambra
EUMIG sense necessitat de l'ajustat.

DE VENDA EN ELS BONS ESTABLIMENTS DEL RAM

DISTRIBUIDOR EXCLUSIU PER A ESPANYA

**PAU A.
WEHRLI**
BARCELONA
Telèfon 80.583
GIRONA, 121

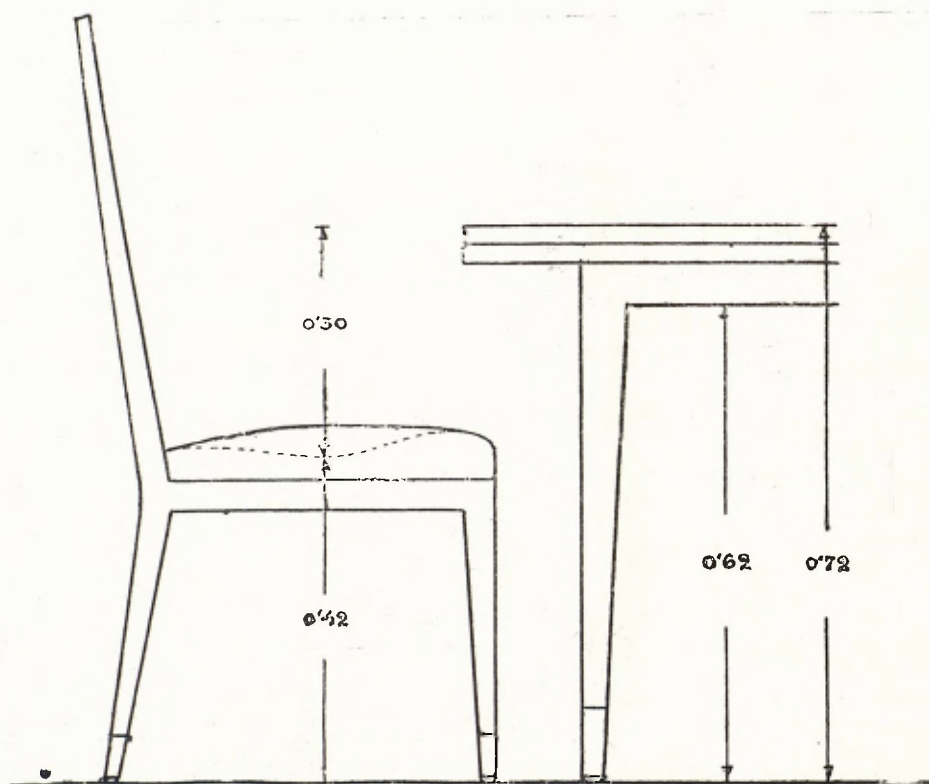
Projector EUMIG model ALPHA 400 W.
8, 9 1/2 o 16 m/m.

**PAVIMENT
DE GOMA**

PIRELLI

**DARRERA EXPRESSIÓ DEL
BON GUST I DEL CONFORT**

Per la Humanització del Moble

per **Santiago Marco**

En aquesta obra és estudiada la
mesura i la proporció dels mobles
en relació amb el cos humà.

Profusió de gravats i diagrames.

Especialment interessant per als tapissers i cadiraïres

MEMÒRIA DEL CURS 1934-1935

llegida pel Secretari en la Junta General ordinària del 13 de març del 1935

Senyors:

El camí ascendent de la nostra Entitat que assenyalàvem en la memòria del curs passat ha seguit confirmant-se en aquest. El nombre d'associats ha anat augmentant i l'actuació ha crescut en intensitat; amb la nostra noble ambició, però, hem de dir que aquest Consell Directiu que ve avui a retre'n compte no resta pas satisfet.

Una sèrie d'iniciatives, algunes en vies de realització, han hagut de restar aturades, però cal fer constar que ha estat per causes completament externes a la nostra activitat social.

El prestigi de les activitats del Foment ha estat sempre fonamentat en la ponderació de les seves actuacions, i mai els seus Directius s'han llançat a aventures que comprometessin aquest prestigi. Seguint aquest ritme l'actual Consell s'ha trobat en què al moment precis en què anava a donar els passos definitius en organitzacions que havien de donar un rendiment profitós en tots conceptes per a l'actuació de l'Entitat, ha coincidit amb la sotragada tràgica que tantes activitats ha estroncat en el país, quan tot just aquest començava a prendre una estructuració en la qual havia confiat tant. Es per aquesta sobtada interrupció que avui en la recensió de les nostres activitats apareixeran espais que trenquen una continuïtat prevista en període de normalitat.

Malgrat això, bona part del camí que assenyalàvem en l'anterior assemblea ha estat realitzat, i tant per la quantitat com per la qualitat de la feina duta a terme fóra ja prou satisfactòria, si no ens dolgués el no poder-nos presentar amb un programa realitzat en la seva totalitat.

A part totes les activitats que aquest Consell ha anat realitzant i que anirem ressenyant de la vida interna de l'Entitat, esmentarem l'activitat persistent de la Classe del Natural. El manteniment d'aquesta Classe és un sacrifici econòmic per a l'èrrari del Foment, però el Consell ha cregut que amb el seu manteniment complia dignament una funció pedagògica que no ha de desatendre. Amb tot, s'han previst per al nou Curs noves disposicions d'organització que portaran una menor desnivellació en la marxa econòmica de la Classe.

Les activitats de l'Entitat, tot i revestir un gran interès professional, sovint restaven en el clos d'aquest Consell, i per al-

tra part la comunicació amb els nostres associats es reduïa a les notificacions d'actes a celebrar. Aquestes consideracions feia temps que portaren a pensar en la creació d'un òrgan que periòdicament vingués a establir aquesta comunicació, però una experiència desgraciada posava un temor en aquests propòsits. Finalment després de mesurats estudis que salvaguardessin tota possibilitat d'una reincidència hom arribà a veure factible la creació d'un Butlletí que dintre d'una escaient modèstia complís les necessitats esmentades. El tercer número d'aquesta publicació es troba ja en poder dels socis i creiem que podem restar satisfets del resultat; l'organització d'aquesta publicació ha estat portada en tal forma que en res no ve a gravar la caixa de l'Entitat malgrat que aquesta és mestressa absoluta dels seus destins. A Josep Mainar que ha demostrat a bastament les seves dots directives, li ha estat confiada la direcció del Butlletí, i la seva edició, com hem dit abans, en complir els fins pels quals ha estat creat, ha causat viva satisfacció als nostres associats.

Un dels apartats que, de dos anys ençà venia omplint un espai en aquesta crònica sense que pogués donar-se per definitivament resolt, era la Biblioteca; avui podem dir que el treball del nostre company Francesc Cases, resta llest i oferim en nom seu a l'Entitat la Biblioteca convenientment catalogada com no havia estat mai. El Butlletí publica des del seu primer número uns plects del catàleg la publicació del qual anirà seguint, permetent així als nostres associats de conèixer el fons de la Biblioteca que avui es compon de mil cent seixanta quatre volums, als quals s'estima un valor conjunt de 23.000 pessetes.

Un complement del servei de Biblioteca i Arxiu ha estat el de suscriure'ns als més importants rotatius barcelonins.

El fet que el testimoni de l'Entitat ha ajudat eficaçment la resolució favorable d'un litigi en el qual es debatién els drets d'un company sobre la propietat d'una obra suggerí la idea que amb molta més força podrien ésser discutits cassos semblants si els projectes fossin registrats abans que es produïssin els incidents que obliguen a sortir a la defensa dels autors, i a aquest fi fou creat el servei de "Registre d'originals", la reglamentació del qual vàrem inserir al primer número del Butlletí del Foment.

Continuant la fecunda tasca que amb una persistència exemplar ve portant a terme el nostre President senyor Jaume Marco, al davant de la "Secció Pro embelliment de la llar", han seguit donant-se curssets en diferents entitats i localitats, i, finalment, en el mes de desembre atenent reiterades sollicituds fou desenrotllat al nostre Estatge, sota el tema "L'Agencament de la llar" un Curs d'orientació general, tota vegada que calia fer-lo escaient a la categoria dels matriculats. Com a coronament de la tasca portada a terme del que podríem dir-ne primera campanya d'aquesta Secció, ens és grat de constatar avui l'honorós encàrrec rebut per part de la "Compañía Hispano Americana de Electricidad" d'organitzar a Buenos Aires una Exposició demostrativa del nostre apostolat per la dignificació de l'estatge obrer; el material d'aquesta Exposició, que forma la part gràfica del curs que varen rebre per correspondència els obrers de la C.H.A.D.E., es troba ja quasi tot a punt d'ésser expedit, però primer serà exhibit a la nostra ciutat donant lloc a una manifestació la qual creiem que podem anticipar que honorarà l'Entitat.

Així que aquest Consell Directiu prengué possessió es parlà de la conveniència d'organitzar una tanda de conferències o Curssets dels diferents oficis que intervenen en la decoració; el projecte, perfilat acuradament pels senyors Jaume Marco, Manuel Cases-Lamolla i Francesc Casas ha anat prenent forma fins a arribar al vastíssim programa de trenta lliçons cursades per vint-i-dos especialistes que des d'aquest mes han començat a donar-se en aquesta sala sota el títol general de "Curssets Monogràfics de Tècniques de la Decoració". L'èxit de matrícula en aquests Curssets ha vingut a confirmar els nostres optimistes, i l'interès de les lliçons donades fins avui fa preveure els més falaguers resultats.

Una de les coses que, com dèiem en començar, han quedat interrompudes ha estat, les gestions que amb les més falagueres esperances portàvem fetes prop del Conseller de Cultura de la Generalitat de Catalunya per a la creació d'una Delegació que tingués cura de la participació a exposicions estrangeres; si s'hagués pogut portar a terme aquest projecte no cal ponderar el benefici que n'haurien assolit les arts aplicades.

A part de totes aquestes activitats d'iniciativa pròpia la nostra Entitat cada dia es veu més sollicitada a prestar el seu suport a d'altres organitzacions, concursos que

no ha defugit mai quan es tracta d'actuacions afins. En aquest sentit cedírem la nostra casa a la "Revista de Joieria" per a celebrar-hi l'exposició dels treballs presentats al seu Concurs de projectes de joies. Acudírem a unes reunions convocades pel Círcol Artístic per a tractar d'un curiós projecte d'instauració d'una Diada de l'Art que escaigué de no dur a terme. Emeterem veredictes en caràcter de Jurat únic en un Concurs d'aparadors de la Cambra fotogràfica Leica, per especial encàrrec del representant d'aquesta marca a Catalunya; concedírem el premi de consuetut al Concurs de la Federació de Teatre Amateur i també a un de fotografia organitzat pel Foment Martinenc i un altre al dels nostres amics de l'Associació de Cinema Amateur. Actuàrem de Jurat en els Concursos de Cartells Pro Infància i Fira de Barcelona, i el nostre company bibliotecari continuà figurant en la Unió de Bibliotecaris de Catalunya. Per a acabar aquest capítol de col·laboracions, hem deixat de ressenyar-ne una que ha estat també d'aquelles coses que ens ha pres dels dits la ventada d'aquells dolorosos esdeveniments que hem alludit; ens referim al requeriment que ens fou fet, a suggerència del Comitè de Teatre de la Generalitat de Catalunya, per l'Empresa de la temporada oficial de Teatre català per tal que fòssim nosaltres qui tinguéssim cura de les presentacions escèniques i amb la illusió del rendiment que se'n podria treure de l'exposició permanent que és un marc escènic; però captinguts de totes les responsabilitats que l'encàrrec comportava formulàrem un contracte que assegurava la dignitat imprescindible a la nostra intervenció, un cop acceptat per part de l'empresa el susdit contracte sollicitàrem l'allistament dels socis als quals interessés de prestar la seva col·laboració i trobàrem per part d'ells les millors disposicions. Els fets del 6 d'octubre donaren un tomb imprevist al desenrotllament de la temporada teatral, i el fer prevaldre el nostre contracte hauria significat crear una dificultat més a una campanya que començava en les més grans incerteses. Amb tot, les dues primeres obres, "Les ales del temps" i "Madame", foren muntades sota la nostra direcció amb decorats de Carles M.ª Baró i Emili Bosch Roger, respectivament, i podem assegurar que ho foren de manera ben poc corrent no ja a Catalunya, sinó a qualsevol marc escènic. Devíem una explicació als nostres consocis sobre aquesta tasca interrompuda, però en donar-la aleshores hauríem pogut perjudicar estimables interessos que era convenient de salvar.

Seguint en l'ordre d'actuació exterior, el Foment prengué una part activíssima en la protesta promoguda per les Entitats artístiques per l'enderroc del Jardí del Palau Moya, enfocant la qüestió en el sentit que s'adoptessin mesures preventives d'aquests casos i vàrem assolir la promulgació d'una llei del nostre Parlament en defensa del patrimoni artístic de Catalunya, i, últimament, responnent a una suggerència feta des de *La Publicitat* el Foment ha promogut l'ambient necessari per a salvar l'obra més característica de l'arquitecte Gaudí, que és el Palau Güell, d'una destinació vergonyosa per a la Ciutat.

Atenent una sollicitud nostra, la Junta de Museus ens feu cessió en caràcter permanent, per a la celebració de manifestacions adients, d'una Sala del Museu de Pedralbes; hom tractava d'inaugurar aquestes manifestacions amb una exposició de ceramistes catalans del present segle, però en l'època que s'havia previst la seva inauguració no fou possible de portar-la a terme i restà estroncada aquesta actuació.

De molt temps que propugnàvem perquè les Arts Decoratives tinguessin una representació dintre de la Junta de Museus, l'existència d'un Museu especialitzat venia encara a donar més lògica a les nostres aspiracions i en escaure's haver d'elegir uns càrrecs, la representació del Foment presentà la candidatura del senyor Jaume Marco. No cal dir que entre els compromissaris que havien d'efectuar la votació d'aquells càrrecs, el nom del nostre dilecte company fou degudament acollit per assegurar-li la majoria.

Les visites collectives han merescut també durant el curs l'atenció del Consell, i s'han efectuat les següents: Arxiu de la Corona d'Aragó, Museu del Cau Ferrat a Sitges, Col·lecció Ametller, Museu d'Arts de Catalunya (abans de la seva inauguració), Museu de Poblet (en formació), Excavacions de la Plaça de Berenguer, Casa del Padellàs i Museu Arqueològic, en període d'instal·lació.

La secció d'Excursions als Bells indrets de Catalunya, regida pel comitè que formen els companys Jaume Planells, Josep Pey, Lluís Albert de Puig, Josep M.ª Llosà, Josep Castells i Enric Llorach, nomenats al començament de la nostra actuació, s'ha mostrat activíssim i ha portat a terme d'una manera perfecta el seu comès, efectuant amb el major èxit les següents excursions: Montseny, Lluçanès, Berga, Queralt, Guillerries, Volta Sant Llorenç de Munt, Poblet i Prades, Castell de Requesens, Castell d'Aramprunyà, Sant Miquel

del Fai i Castell de Montsoliu. El mes de desembre el Comitè d'aquesta secció ens oferí una exposició de fotografies fetes per alguns dels inscrits a les excursions efectuades i amb aquest motiu i amb la col·laboració de l'Associació de Cinema Amateur tingué lloc una festa infantil en la qual sobressortí la tasca del soci de l'Associació senyor Amadeu Real, en una sessió de titelles que feu les delícies del públic que omplenava la sala.

A l'estatge hi tingué lloc també, com a festa extraordinària, una sessió de cinema que l'Associació de Cinema Amateur dedicà als nostres socis.

En mig de l'inquietud que porta una actuació plena, cal pensar en retre tribut a aquells que en llurs activitats ens han assenyalat unes normes exemplars, i en primer lloc creïrem complir un deure ineludible tributant un homenatge al nostre amic senyor Pere Ricart, a qui tant deu el Foment pels seus rellevants serveis com a soci fundador, directiu, president i company sempre; el nostre homenatge fou fer-li ofrena de la medalla de l'Entitat en el seu primer grau. De fora de casa, ens sumàrem als homenatges a Pau Casals, excels músic; Apelles Mestres, gran artista; i Claudi Fernández i Castanyer, secretari de la Federació de Teatre Amateur, qui tant ha laborat per l'estructuració de l'amateurisme teatral.

I ara, en parlar de persones estimades, aquesta crònica ha de donar sortida a un record que, com una ombra dolorosa, plana per damunt d'ella del començament al fi, com batega per l'ambient d'aquesta casa, és el record punyent del company que manca avui d'entre els que elegíreu l'any passat. La seva tràgica absència vingué a sobtar-nos quant tot just havíem començat a treballar junts i s'anava identificant amb el més gran entusiasme. El bon company Artur Rigol i Riba, que morí víctima d'un accident, quan la seva joventut el portava a conquerir els fruits d'una professió arduament guanyada, serà sempre recordat pels qui amb ell formaren el Consell Directiu del Foment, com si la flor sagnant de la seva existència caiguda sobre l'àrid paviment ciutadà prenguéssim una vida permanent en els bells jardins que havia creat. En ocasió de la mort d'aquest company, el Consell Directiu procurà portar a l'atribulada família el suport de la nostra companyia.

De les files de soci han desaparegut també per sempre els senyors Josep Moya, Claudi Martínez Pérez i Pere Forcada, descansin tots en pau.

mencen a situar-se—arribarem a la conclusió que, els concursos, han tingut la virtut d'endegar l'afició per uns viaranys de dignitat i de bon gust artístic i que, sense l'estímul de la lluita, l'aficionat, a hores d'ara, ben segur que encara produiria de cara a l'estultícia més espectacular. Heus ací l'eficàcia!

Hem assistit a la projecció de pel·lícules que quedarien molt més ben acabades si llurs autors renyissin amb la literatura i, sobretot, amb la poesia emprada. Si el cinema té un llenguatge propi d'expressió, per què voldrem atabalar-nos amb rètols inacabables, quan per a nosaltres, el que compta, és únicament el valor expressiu de les imatges?

Entenem que de rètols n'hi ha d'haver per tal de situar l'espectador en algun moment determinat, però entenem, també, que llur redacció ha d'ésser senzilla i concreta i, per damunt de tot, que la dosificació de rètols sigui ben mesurada.

I això no és tot, car el més lamentable dels rètols, el que ens ha fet més mala impressió i el que hem trobat francament intolerable, és la manca absoluta de respecte a la nostra ortografia. No compremem com hi ha cineistes—bons cineistes—que s'atreveixen a presentar en públic llurs pel·lícules retolades amb un desconeixement quasi absolut de la nostra llengua! Tan senzill que fóra el solucionar-ho, donant a corregir els originals!

Caldrà esperar molt per a poder veure totalment superades aquestes falles que acabem d'enumerar?

*Del film
«El vailet de Mas Gran»,
d'Amadeu Real,*

L A C A S A
ESPECIALITZADA
EN C I N E M A

BALMES, 12
Telèfon 21.470
BARCELONA

EUMIG • N I Z O
KODAK • PATHÈ
GEVAERT • A G F A

PAILLARD-BOLEX

CORONET • PERUTZ
ENSIGN • VICTOR
MICKEY • E T C .

LLOGUER DE FILMS
DE 9.5 i 16 m/m.
L A B O R A T O R I

DEMANEU DETALLS
DE LA MERAVELLA
D'AQUEST ANY

LA NOVA MOTOCAMBRA
PAILLARD
BOLEX